

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 11

2013. GADA 13. JŪNIJĀ

Saturs

Likumi

168.* 351L/11**	Par Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes grozījumiem	3
169. 352L/11	Par Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes grozījumiem	21
170. 353L/11	Grozījumi Vekseļu likumā	34
171. 354L/11	Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”	36
172. 355L/11	Grozījumi likumā “Par mērījumu vienotību”	38
173. 356L/11	Grozījumi Komerclikumā	43
174. 357L/11	Grozījumi Pilsonības likumā	52
175. 358L/11	Grozījumi Iedzīvotāju reģistra likumā	64
176. 359L/11	Par Protokolu par Īrijas tautas bažām saistībā ar Lisabonas līgumu	67

Paziņojumi

177.	Par apbalvojuma nodibināšanu Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem	71
178.	Par Viļņa Ķirša deputāta pilnvaru apstiprināšanu uz laiku	71
179.	Par deputāta Viļņa Ķirša ievēlēšanu Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā	71
180.	Par uzdevumu Ministru kabinetam saistībā ar braukšanas ātruma pārkāpumu fiksēšanu ar tehniskajiem līdzekļiem ceļu satiksmē	71

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

168. 351L/11 Par Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes grozījumiem

1. pants. Ar šo likumu tiek apstiprināti Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulces 2011. gada 30. novembrī un 2012. gada 9. maijā pieņemtie Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes grozījumi.

2. pants. Līdz ar likumu izsludināmi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes grozījumi.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 2. maijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 22.05.2013., Nr.97.

Grozījumi pieņemti
Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas
Satversmes sapulcē
2011. gada 30. novembrī
(protokols nr.2) un
2012. gada 9. maijā
(protokols nr.1)

Grozījumi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmē

Izdarīt Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmē (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru kabineta Ziņotājs, 2006, 24. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt preambulu ar teikumu šādā redakcijā:

“Satversmes grozījumus saskaņā ar Augstskolu likuma grozījumiem pieņēmusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulce 2012. gada 9. maijā.”

2. Aizstāt 1. punktā vārdus “mūzikas vēsturē un teorijā” ar vārdu “muzikoloģijā”.

3. Svītrot 3. punktā vārdus “un to saturu”.

4. Izteikt 6.4. apakšpunktu šādā redakcijā:

“6.4. Akadēmija veicina tālākizglītojošas studijas un piedalās tālākas izglītības pasākumos.”

5. Papildināt Satversmi ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“Akadēmija īsteno savas iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.”

6. Izteikt 7. punktu šādā redakcijā:

“7. Akadēmijai ir tiesības tiem studējošiem, kuri ir sekmīgi apguvuši piešķiramajai kvalifikācijai atbilstošās akreditētas studiju programmas vai studiju programmas, kas atbilst konkrētam, likumā noteiktā kārtībā akreditētam Akadēmijas studiju virzienam piešķirt:

7.1. profesionālos grādus;

7.2. akadēmiskos grādus;

7.3. zinātniskos grādus;

7.4. profesionālos grādus un profesionālo kvalifikāciju.

7. Svītrot 11. punktā vārdus “pārstāvības un vadības institūcijas un” un “Revīzijas komisija”.

8. Svītrot 12. punktā vārdus “pilnvarota” un “koleģiālā”.

9. Svītrot 13.5. apakšpunktu.

10. Svītrot 13.7. apakšpunktā vārdus “Revīzijas komisijas”.

11. Papildināt 13.9. apakšpunktu pēc vārda “jautājumus” ar vārdiem “un apstiprina Akadēmijas attīstības stratēģiju.”

12. Svītrot 15. punkta trešo teikumu.

13. Svītrot 16. punktā vārdus “izstrādā un” un “un vada Akadēmijas studiju procesu”.

14. Papildināt 20. punktu ar 20.4.¹apakšpunktu šādā redakcijā:

“20.4.¹ nosaka iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas;”.

15. Papildināt 20.5. apakšpunktu pēc vārda “kompetencē” ar vārdiem “vai tos, kurus Senāts ir deleģējis apstiprināt rektoram (rīkojuma dokumentus par Senāta vai Senāta deleģētu padomju vai komisiju lēmumu izpildes kārtību);”.

16. Papildināt 20.7. apakšpunktu pēc vārda “struktūru” ar vārdiem “un apstiprina Akadēmijas gada budžetu”.

17. Svītrot 20.11. apakšpunktu.

18. Svītrot 21. punktu.

19. Izteikt 27. punktu šādā redakcijā:

“27. Rektoru Akadēmijas Satversmes sapulce ievēlē uz termiņu, kas nepārsniedz piecus gadus, ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas, saskaņā ar Akadēmijas Satversmes sapulces apstiprināto Rektora vēlēšanu nolikumu un atbilstoši Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par kārtību, kādā tiek organizētas rektora vēlēšanas. Akadēmijā par rektoru ievēlē profesoru vai personu, kurai ir doktora zinātniskais grāds. Vienas nedēļas laikā pēc rektora vēlēšanām Satversmes sapulces priekšsēdētājs informē Izglītības un zinātnes ministriju par rektora vēlēšanu rezultātiem.”

20. Papildināt 33. punktu ar 33.4. apakšpunktu šādā redakcijā:

“33.4. atbild par Akadēmijas stratēģijas īstenošanu un sagatavo Akadēmijas budžetu.”

21. Izteikt 34. punktu šādā redakcijā:

“34. Personas, kuras nav Akadēmijas personāla sastāvā, Akadēmijas izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu rektoram. Rektora pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ja apstrīdamo administratīvo aktu izdevis vai faktisko rīcību veicis rektors, personas, kuras nav Akadēmijas personāla sastāvā, attiecīgo administratīvo aktu vai faktisko rīcību var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā. Izglītības un zinātnes ministrijas pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.”

22. Izteikt 35. punktu šādā redakcijā:

“35. Akadēmijas Rektorāts ir konsultatīva, koleģiāla institūcija, kura ir izveidota operatīvai un regulārai Akadēmijas vadības un organizatorisku jautājumu apspriešanai. Rektorātu vada rektors; tajā ietilpst: rektors, prorektori, personāldaļas vadītājs, finanšu struktūrvienības vadītājs.”

23. Izteikt 37. punktu šādā redakcijā:

“37. Akadēmijas Akadēmiskā šķirējtiesa izskata akadēmiskā personāla un studējošo iesniegumus par Akadēmijas Satversmē noteikto akadēmisko brīvību un tiesību ierobežojumiem, Akadēmijas personāla iesniegumus par Akadēmijas izdoto administratīvo aktu vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, strīdus starp Akadēmijas amatpersonām, struktūrvienību pārvaldes institūcijām, kas atrodas pakļautības attiecībās un savas kompetences ietvaros pieņem atbilstošus lēmumus.”

24. Svītrot 39. punkta pirmajā teikumā vārdus “kurus apstiprina Senāts”.

25. Svītrot 40., 41. un 42. punktu.

26. Svītrot 45. punktā vārdus “kurā ir nošu, grāmatu, fonotēkas, video un informācijas tehnoloģiju nodaļas”.

27. Izteikt 47. punktu šādā redakcijā:

“47. Akadēmijas Katedra ir studiju, zinātniskā, radošā, mākslinieciskā un metodiskā darba pamatvienība, kura pārstāv apstiprināta studiju virziena noteiktu apakšprogrammu specializāciju vai profilu un apvieno katedras kompetencē nodoto studiju kursu īstenošanā iesaistīto akadēmisko personālu, pieaicinātos mācībspēkus un studējošos.

Profesionāli atšķirīgu specializāciju vai profilu studiju kursu īstenošanas vadībai var būt izveidota katedras apakšstruktūra — klase. Katedras darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.”

28. Izteikt 50. punktu šādā redakcijā:

“Nodaļa ir Akadēmijas struktūrvienība, kas izveidota studējošo akadēmiskās un profesionālās augstākās izglītības darbības organizēšanai vienā vai vairākās specializācijās vai profilos. Nodaļas uzdevums ir organizēt un vadīt studējošo studiju procesu. Nodaļas darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.”

29. Izteikt Satversmes trešās nodaļas nosaukumu šādā redakcijā: “PERSONĀLS UN STUDIJAS AKADĒMIJĀ”.

30. Svītrot 53.3. apakšpunktā vārdus “pilna laika”.

31. Aizstāt 55. punktā vārdus “iekšējās kārtības noteikumu” ar vārdiem “iekšējo normatīvo aktu”.

32. Papildināt 61. punktu aiz vārdiem “lai strādātu par” ar vārdiem “viesprofesoriem vai”.

33. Papildināt Satversmi ar 63.¹ punktu šādā redakcijā:

“63.¹ Ja Akadēmijā ir brīvs vai uz laiku brīvs akadēmiskais amats, Senāts var nolemt neizsludināt konkursu un uz laiku līdz diviem gadiem pieņemt darbā viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru vai viesasistentu.

Arī vadošos viespētniekus un viespētniekus var pieņemt darbā bez ievēlēšanas. Šajā gadījumā darba līgums noslēdzams uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus.”

34. Izteikt 65. punktu šādā redakcijā:

“65. Akadēmijas profesors ir savā nozarē starptautiski atzīts speciālists, kurš veic mūsdienu līmenim atbilstošu zinātniskās pētniecības vai mākslinieciskās jaunrades darbu un nodrošina augstas kvalitātes studijas attiecīgajā mākslas vai zinātnes apakšnozarē.”

35. Izteikt 66. punktu šādā redakcijā:

“66. Akadēmijas profesora amatā var ievēlēt:

66.1. personu, kurai ir doktora grāds un ne mazāk kā trīs gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā;

66.2. personu, kurai ir maģistra grāds un tās mākslinieciskās jaunrades rezultāti atbilst Akadēmijas Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem, un kurai ir ne mazāk kā trīs gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā.”

36. Izteikt 67. punktu šādā redakcijā:

“67. Līdz ar ievēlšanu amatā profesors atbilstoši profesora amata nosaukumam iegūst tiesības vadīt zinātniskos pētījumus vai mākslinieciskās jaunrades procesu un veikt izglītojošo darbību.”

37. Izteikt 68. punktu šādā redakcijā:

“68. Akadēmijas asociētā profesora galvenie uzdevumi ir pētniecības darba veikšana zinātnes apakšnozarē vai mākslinieciskās jaunrades nozarē, kas atbilst asociētā profesora amata nosaukumam, pētnieciskā darba vadīšana, studiju darba nodrošināšana un vadīšana.”

38. Izteikt 69. punktu šādā redakcijā:

“69. Asociētā profesora amatā var ievēlēt personu ar doktora grādu vai personu ar maģistra grādu, kuras mākslinieciskās jaunrades darba rezultāti atbilst Akadēmijas Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.”

39. Izteikt 70. punktu šādā redakcijā:

“70. Akadēmijas Senātam ir tiesības piešķirt emeritus profesora goda nosaukumu normatīvajos aktos noteikto pensijas vecumu sasniegušiem Akadēmijas profesoriem vai asociētajiem profesoriem par īpašu ieguldījumu augstākajā izglītībā, zinātnē, mākslā saskaņā ar Senātā apstiprinātu nolikumu. Senātam ir tiesības piešķirt arī citus goda nosaukumus.” .

40. Izteikt 74. punktu šādā redakcijā:

“74. Lektora amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu atbilstoši normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.”

41. Izteikt 76. punktu šādā redakcijā:

“76. Asistenta amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu atbilstoši normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.”

42. Papildināt Satversmi ar 77.¹ punktu šādā redakcijā:

“77.¹ Studiju kursu īstenošanai var pieaicināt docētājus, kuri nav Akadēmijas akadēmiskā personāla sastāvā. Ar šīm studiju kursu īstenošanā iesaistītajām personām, nerīkojot konkursu, rektors slēdz darba līgumu vai uzņēmuma līgumu, nosakot darbības periodu un stundas darba atalgojuma likmi.”

43. Izteikt 82. punkta pēdējo rindkopu šādā redakcijā:

“Personas izslēgšanu no studējošo saraksta veic Akadēmijas rektors. Lēmumu par personas izslēgšanu no studējošo saraksta var apstrīdēt Akadēmiskajā šķīrējtiesā. Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.”

44. Izteikt 83. punktu šādā redakcijā:

“83. Studijas Akadēmijā notiek atbilstoši Akadēmijas Senāta noteiktajai kārtībai, Akadēmijas Senāta apstiprinātajām studiju programmām, kuras ir licencētas un akreditētas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.”

45. Papildināt ar 83.¹ punktu šādā redakcijā:

“83.¹ Akadēmija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir tiesīga kopā ar partnerinstitūciju, kas var būt cita akreditēta augstskola Latvijā vai attiecīgas valsts atzīta augstskola ārvalstī, izstrādāt kopīgu studiju programmu un piedalīties tās īstenošanā. Atbilstoši Akadēmijas un partnerinstitūcijas līgumam, kopīgas programmas apguves rezultātā var izsniegt:

83.¹ 1. kopīgu diplomu;

83.¹ 2. Akadēmijas diplomu.”

46. Izteikt 86. punktu šādā redakcijā:

“86. Akadēmijas studējošie, kuri sekmīgi apguvuši Ministru kabineta noteiktajā kārtībā akreditētam studiju virzienam atbilstošu studiju programmu, ir tiesīgi:

86.1. saņemt valsts atzītu bakalaura diplomu, profesionālā bakalaura diplomu, profesionālā maģistra diplomu, maģistra diplomu;

86.2. iegūt profesionālo bakalaura grādu mūzikā vai mūzikas pedagogijā, vai horeogrāfijā, kā arī atbilstošu piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju; iegūt profesionālo maģistra grādu mūzikā vai horeogrāfijā, vai humanitāro zinātņu bakalaura un maģistra grādu mākslā;

86.3. saņemt doktora diplomu un iegūt mākslas zinātņu doktora (Dr.art.) zinātnisko grādu, ja ir sekmīgi aizstāvējuši promocijas darbu.”

47. Aizstāt 88. punktā vārdus “Mūzikas vēsture un teorija” ar vārdu “Muzikoloģija”.

48. Papildināt 89.2. apakšpunktu aiz vārda “institūcijās” ar vārdiem: “un nosaka kārtību, kādā studējošie tiek ievēlēti Akadēmijas koleģiālajās institūcijās;”

49. Papildināt Satversmi ar 89.¹ punktu šādā redakcijā:

“89.¹ Akadēmijas klausītājs ir persona, kura reģistrējusies Akadēmijā profesionālās kvalifikācijas pilnveidei, atsevišķa studiju moduļa vai studiju kursa apguvei. Par apgūtu studiju moduli vai kursiem klausītājam izsniedz apliecību. Reģistrēšanās kārtību un apliecību izsniegšanas kārtību nosaka Akadēmijas Senāta apstiprināts nolikums.”

50. Papildināt Satversmi ar 89.² punktu šādā redakcijā:

“89.² Akadēmija izvērtē un atbilstoši normatīvajos aktos augstākās izglītības jomā noteiktajai kārtībai un kritērijiem atzīst iepriekšējā izglītībā vai profesionālajā pieredzē sasniegtus studiju rezultātus.”

51. Svītrot 92. punktā vārdus “bet budžeta izpildi kontrolē Revīzijas komisija”.

52. Papildināt Satversmi ar 92.¹ punktu šādā redakcijā:

“92.¹ Akadēmijas finansiālo un saimniecisko darbību saskaņā ar revīzijas procesu regulējošajiem Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem katru gadu pārbauda neatkarīgs zvērināts revidents. Zvērināta revidenta sagatavoto rakstveida atzinumu par Akadēmijas finansiālo un saimniecisko darbību, iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai un Kultūras ministrijai.”.

Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversme

JAUNĀ REDAKCIJĀ

(ar grozījumiem, kas pieņemti 2011. gada 30. novembra (protokols nr. 2) un 2012. gada 9. maija Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulces sēdē (protokols nr. 1))

Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas sākotne ir saistīta ar 1919. gada 20. augustā dibināto un 1920. gada 11. janvārī oficiāli atklāto Latvijas Konservatoriju. Latvijas Konservatorija dibināta ar Ministru kabineta lēmumu, ieceļot par Konservatorijas direktoru profesoru Jāzepu Vītolu.

Latvijas Konservatorijas pirmā Satversme tika apstiprināta Saeimā 1923. gada 12. novembrī.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1992. gada 18. jūnija lēmumu "Par Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes apstiprināšanu" augstskolas nosaukums ir Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija. Satversmes grozījumus saskaņā ar Augstskolu likumu pieņēmusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulce 1996. gada 11. decembrī, Satversme apstiprināta Latvijas Republikas Ministru kabinetā 1998. gada 26. maijā ar rīkojumu Nr.273.

Satversmes grozījumus saskaņā ar Augstskolu likuma grozījumiem pieņēmusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulce 2001. gada 4. maijā, Satversmes grozījumi apstiprināti Latvijas Republikas Ministru kabinetā 2001. gada 14. septembrī ar rīkojumu Nr.446.

2006. gada 10. maijā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulce pieņēmusi jaunu Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmi.

Satversmes grozījumus saskaņā ar Augstskolu likuma grozījumiem pieņēmusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Satversmes sapulce 2011. gada 30. novembrī un 2012. gada 9. maijā.

I. VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija (turpmāk — Akadēmija) ir Latvijas valsts dibināta augstākās izglītības un zinātnes institūcija, kas īsteno profesionālās bakalaura, akadēmiskās un profesionālās maģistra studiju programmas mūzikā un skatuves mākslā, pedagogu izglītībā un doktora studiju programmas muzikoloģijā, kā arī nodarbojas ar zinātnei, pētniecību un māksliniecisko jaunradi.

2. Akadēmijas mērķis ir nodrošināt studijas mūzikas, horeogrāfijas un izglītības zinātņu jomās, humanitārajās un sociālajās zinātnēs, veikt pētījumus mākslas zinātnē, sekmēt māksliniecisko jaunradi, profesionālo mūziķu, horeogrāfu, nozares pedagogu un mākslas zinātnieku sagatavošanu.

3. Akadēmija ir autonoma augstskola ar tiesībām izstrādāt un pieņemt savu Satversmi, veidot personālsastāvu, noteikt studiju programmu saturu un formas, studējošo uzņemšanas papildu noteikumus, zinātniskās pētniecības darba pamatvirzienus, organizatorisko un pārvaldes struktūru, veikt citas darbības, kas nav pretrunā ar Akadēmijas darbības principiem un uzdevumiem, atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

4. Akadēmijas Satversme garantē Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteikto akadēmiskā personāla un studējošo akadēmisko, pētniecisko un mākslinieciskās jaunrades brīvību.

5. Akadēmijai ir atvasinātas publiskas personas juridiskais statuss, tā likumā noteiktā kārtībā ar Nr.3342301472 ir reģistrēta Izglītības iestāžu reģistrā, tai ir savs zīmogs ar Latvijas Republikas mazā valsts ģerboņa attēlu; sava atribūtika: karogs un emblēma. Akadēmija atrodas Kultūras ministrijas pārraudzībā.

6. Pildot savu pamatuzdevumu, Akadēmija balstās uz humanitātes, demokrātiskuma, zinātniskuma, profesionalitātes, individualizācijas, radošas darbības, tautiskuma un mūsdienīguma principiem:

- 6.1. studiju procesā, zinātniskajā darbībā un mākslinieciskajā jaunradē tiek ievērotas Latvijas tautas intereses, pasaules humanitārās kultūras tradīcijas un jaunākie sasniegumi;

- 6.2. iekļaujoties starptautiskajā kultūras apritē, tiek saglabāts un attīstīts nacionālās mūzikas un mākslas kultūras mantojums, piemērojot pirmā rektora profesora Jāzepa Vītola iedibinātos un mūsdienu mākslinieciskajā, kā arī pedagoģiskajā praksē radoši attīstītos principus;
- 6.3. Akadēmija īsteno studiju, praktiskās un zinātniskās darbības vienotību;
- 6.4. Akadēmija veicina tālākizglītojošas studijas un piedalās tālākas izglītības pasākumos;
- 6.5. Akadēmija sadarbojas ar citām izglītības, mākslas un kultūras institūcijām, zinātniskajām iestādēm Latvijā un citās valstīs, nodrošinot studējošo, akadēmiskā personāla un zinātniskās informācijas apmaiņu.

6.¹ Akadēmija īsteno savas iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

7. Akadēmijai ir tiesības tiem studējošiem, kuri ir sekmīgi apguvuši piešķiramajai kvalifikācijai atbilstošās akreditētas studiju programmas vai studiju programmas, kas atbilst konkrētam, likumā noteiktā kārtībā akreditētam, Akadēmijas studiju virzienam piešķirt:

- 7.1. profesionālos grādus;
- 7.2. akadēmiskos grādus;
- 7.3. zinātniskos grādus;
- 7.4. profesionālos grādus un profesionālo kvalifikāciju.

8. Akadēmijai ir tiesības patstāvīgi sadarboties ar ārvalstu izglītības iestādēm, ar mūzikas, mākslas un kultūras institūcijām, citām juridiskām un fiziskām personām.

9. Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas saīsinātais nosaukums ir JVLMA.

Tās nosaukums citās valodās:

Jāzepe Vītols Latvian Academy of Music (angļu valodā);

Jāzepe Vītols Musikakademie Lettlands (vācu valodā);

Académie de musique J.Vītols de Lettonie (franču valodā);

Латвийская академия музыки имени Язепа Витола (krievu valodā).

10. Akadēmijas juridiskā adrese: Krišjāņa Barona iela Nr.1, Rīga, LV 1050, Latvija.

II. AKADĒMIJAS PAŠPĀRVALDE UN STRUKTŪRVIENĪBAS

11. Akadēmijas galvenās lēmējinstiūcijas ir: Satversmes sapulce, Senāts, rektors, Akadēmiskā šķirējtiesa.

12. Akadēmijas augstākā pārstāvības un vadības instiūcija un lēmējinstiūcija akadēmiskajos un zinātniskajos jautājumos ir Satversmes sapulce.

13. Satversmes sapulce:

13.1. pieņem un izdara grozījumus Akadēmijas Satversmē;

13.2. ievēlē un atceļ rektoru;

13.3. noklausās un vērtē rektora pārskatu;

13.4. ievēlē Senātu un atceļ tā locekļus;

13.5. *svītrots*;

13.6. ievēlē Akadēmisko šķirējtiesu un atceļ tās locekļus;

13.7. apstiprina Satversmes sapulces, Senāta, Akadēmiskās šķirējtiesas un rektora vēlēšanu nolikumus;

13.8. noklausās un vērtē Senāta pārskatu, pieņem lēmumus par tā darbību;

13.9. izskata un izlemj konceptuālus Akadēmijas darbības un attīstības jautājumus un apstiprina Akadēmijas attīstības stratēģiju.

14. Akadēmijas Satversmes sapulci 40 personu sastāvā ievēlē uz trīs gadiem. Proporcionālas pārstāvniecības nodrošināšanai personāla pārstāvju grupas, aizklāti balsojot, ievēlē: 24 pārstāvjus no akadēmiskā personāla, 8 — no studējošajiem, 8 — no vispārējā personāla. Satversmes sapulces pārstāvi var atsaukt tā personāla grupa, kura viņu ievēlējusi. Satversmes sapulces pārstāvis ir atsaukts, ja par tā atsaukšanu nobalso ne mazāk kā 75 procenti no personāla, kuram ir tiesības ievēlēt attiecīgo Satversmes sapulces pārstāvi. Satversmes sapulces pārstāvja atsaukšanas gadījumā attiecīgā personāla grupa ievēlē jaunu Satversmes sapulces pārstāvi.

Satversmes sapulci sasauc rektors vai Senāts ne retāk kā reizi gadā. Satversmes sapulces sasaukšanas un norises kārtību nosaka Satversmes sapulces nolikums.

15. Satversmes sapulci vada priekšsēdētājs, kuru, tāpat kā viņa vietnieku un sekretāru, ievēlē Satversmes sapulces locekļi. Satversmes sapulces lēmumu pieņemšanas kārtību nosaka Akadēmijas Satversmes sapulces pieņemtais nolikums. Satversmes sapulce savu darbību izbeidz, ja Ministru kabinets ir pieņēmis lēmumu par Akadēmijas reorganizāciju vai likvidāciju.

16. Akadēmijas Senāts ir Akadēmijas personāla koleģiāla vadības un lēmēj institūcija, kas apstiprina kārtību un noteikumus visām Akadēmijas darbības jomām. Senāta darbību reglamentē Satversmes sapulces apstiprināts nolikums.

17. Senātu, aizklāti balsojot, ievēlē uz trim gadiem. Akadēmiskā un vispārējā personāla pārstāvjus Senātā vēlē Satversmes sapulce, studējošo pārstāvjus Senātā ievēlē Studējošo pašpārvalde. Senātā ir 20 senatori, no kuriem ne mazāk par 50 procentiem ir profesori un asociētie profesori. Senāta sastāvā ir 75 procenti akadēmiskā personāla pārstāvji, 20 procenti studējošo pārstāvji, 5 procenti vispārējā personāla pārstāvji.

18. Ja senators pārtrauc darbu vai studiju attiecības ar Akadēmiju, viņam izbeidzas senatora pilnvaras un viņa vietā jaunu senatoru ievēlē attiecīgi Satversmes sapulce vai Studējošo pašpārvalde.

19. Atsevišķu jautājumu koordinācijai un risināšanai Senāts var izveidot padomes vai komisijas. Padomju un komisiju darbības kārtību nosaka Senāta apstiprināti nolikumi.

20. Senāts:

20.1. ievēlē Senāta priekšsēdētāju un sekretāru;

20.2. pieņem lēmumus par nozīmīgākajiem akadēmiskās, zinātniskās un mākslinieciskās darbības jautājumiem;

20.3. izskata un apstiprina studiju programmas;

20.4. izskata un apstiprina studiju programmu pašnovērtēšanas ziņojumus;

20.4.¹ nosaka iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas;

20.5. apstiprina visus Akadēmijas nolikumus, noteikumus un citus augstskolas darbību reglamentējošos dokumentus, izņemot tos, kas ir Satversmes sapulces kompetencē vai tos, kurus Senāts ir deleģējis apstiprināt rektoram (rīkojuma dokumentus par Senāta vai Senāta deleģētu padomju vai komisiju lēmumu izpildes kārtību);

20.6. dibina un likvidē struktūrvienības;

20.7. nosaka Akadēmijas finanšu struktūru un apstiprina Akadēmijas gada budžetu;

20.8. nosaka akadēmiskā personāla darba samaksas principus;

20.9. noklausās un vērtē rektora ikgadēju pārskatu par budžeta izpildi;

20.10. izveido komisijas un padomes atsevišķu jautājumu risināšanai;

20.11. *svītrots*;

20.12. ierosina Akadēmijas Padomnieku konventa dibināšanu.

21. *Svītrots*.

22. Akadēmija izveido Padomnieku konventu. Padomnieku konvents konsultē Senātu un rektoru Akadēmijas attīstības stratēģijas jautājumos un tam ir tiesības ierosināt jautājumu izskatīšanu Satversmes sapulcē un Senātā.

23. Akadēmijas Padomnieku konventu dibina pēc Akadēmijas Senāta iniciatīvas vai izglītības un zinātnes ministra pieprasījuma. Tā nolikumu apstiprina un locekļus ievēl Akadēmijas Senāts.

24. Padomnieku konventu sasauc pēc tā priekšsēdētāja vai ne mazāk kā trešās daļas konventa locekļu ierosinājuma. Padomnieku konventu vada tā priekšsēdētājs.

25. Izglītības un zinātnes ministrs var pieprasīt izveidot Padomnieku konventu pēc rektora un Senāta pārstāvju viedokļu noklausīšanās. Ja padomnieku konventa izveidi pieprasa ministrs, viņam ir tiesības iecelt konventa priekšsēdētāju un līdz 50 procentiem konventa locekļu.

26. Rektors ir Akadēmijas augstākā amatpersona, kas īsteno Akadēmijas vispārējo administratīvo vadību un bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Akadēmiju.

27. Rektoru Akadēmijas Satversmes sapulce ievēl uz termiņu, kas nepārsniedz piecus gadus, ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas, saskaņā ar Akadēmijas Satversmes sapulces apstiprināto Rektora vēlēšanu nolikumu un atbilstoši Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par kārtību, kādā tiek organizētas rektora vēlēšanas. Akadēmijā par rektoru ievēl profesoru vai personu, kurai ir doktora zinātniskais grāds. Vienas nedēļas laikā pēc rektora vēlēšanām Satversmes sapulces priekšsēdētājs informē Izglītības un zinātnes ministriju par rektora vēlēšanu rezultātiem.

28. Kārtējās rektora vēlēšanas Akadēmija rīko vismaz vienu mēnesi pirms rektora pilnvaru izbeigšanās. Līdz jaunievēlētā rektora apstiprināšanai Ministru kabinetā rektora pienākumus pilda iepriekšējais rektors.

29. Akadēmijas Satversmes sapulcē ievēlēto rektoru apstiprina Ministru kabinets. Rektors amata pienākumus sāk pildīt pēc apstiprināšanas Ministru kabinetā. Ja rektors netiek apstiprināts, Satversmes sapulce divu mēnešu laikā atkārtoti organizē rektora vēlēšanas. Līdz atkārtotajās vēlēšanās ievēlēta rektora apstiprināšanai rektora pienākumus pilda Kultūras ministrijas izvirzītais un Ministru kabineta ieceltais Akadēmijas rektora vietas izpildītājs.

30. Ja rektors pēc paša vēlēšanās beidz pildīt amatu pirms termiņa beigām, kā arī ja rektors tiek atcelts no amata, Ministru kabinets ieceļ Kultūras ministrijas izvirzītu rektora vietas izpildītāju, kas pilda rektora pienākumus līdz jaunā rektora apstiprināšanai.

31. Rektoru atceļ no amata Ministru kabinets pēc Akadēmijas Senāta vai Kultūras ministrijas ierosinājuma, ja rektora darbībā konstatēti Satversmes vai citu normatīvo aktu pārkāpumi. Rektora atcelšanas ierosināšanai ir nepieciešams vairāk nekā puse balsu no Akadēmijas Satversmes sapulces balsu kopskaita.

32. Rektors veicina augstskolas attīstību un nodrošina akadēmiskā personāla un studējošo akadēmisko brīvību ievērošanu.

33. Rektors:

33.1. atbild par Akadēmijas darbības atbilstību Latvijas Republikas likumiem, citiem normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Satversmei;

33.2. atbild par Akadēmijā iegūstamās izglītības, veikto zinātnisko pētījumu un īstenotās mākslinieciskās jaunrades kvalitāti;

33.3. nodrošina Akadēmijai piešķirto valsts budžeta līdzekļu, kā arī Akadēmijas mantas likumīgu, ekonomisku un mērķtiecīgu izmantojumu; personiski atbild par Akadēmijas finansiālo darbību;

33.4. atbild par Akadēmijas stratēģijas īstenošanu un sagatavo Akadēmijas budžetu.

34. Personas, kuras nav Akadēmijas personāla sastāvā, Akadēmijas izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu rektoram. Rektora pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ja apstrīdamo administratīvo aktu izdevis vai faktisko rīcību veicis rektors, personas, kuras nav Akadēmijas personāla sastāvā, attiecīgo administratīvo aktu vai faktisko rīcību var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā. Izglītības un zinātnes ministrijas pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

35. Akadēmijas Rektorāts ir konsultatīva, koleģiāla institūcija, kura ir izveidota operatīvai un regulārai Akadēmijas vadības un organizatorisku jautājumu apspriešanai. Rektorātu vada rektors; tajā ietilpst: rektors, prorektori, personāldaļas vadītājs, finanšu struktūrvienības vadītājs.

36. Prorektoros pieņem darbā rektors, slēdzot ar tiem darba līgumu. Prorektori veic Akadēmijas tiešo vadību rektora prombūtnes laikā.

37. Akadēmijas Akadēmiskā šķirējtiesa izskata akadēmiskā personāla un studējošo iesniegumus par Akadēmijas Satversmē noteikto akadēmisko brīvību un tiesību ierobežojumiem, Akadēmijas personāla iesniegumus par Akadēmijas izdoto administratīvo aktu vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, strīdus starp Akadēmijas amatpersonām, struktūrvienību pārvaldes institūcijām, kas atrodas pakļautības attiecībās un savas kompetences ietvaros pieņem atbilstošus lēmumus.

38. Akadēmisko šķirējtiesu piecu personu sastāvā ievēlē uz trim gadiem. Satversmes sapulce aizklātā balsošanā ievēlē trīs pārstāvjus no akadēmiskā personāla vidus, un tās sastāvā nedrīkst būt Akadēmijas administratīvā personāla pārstāvji, studējošo pašpārvalde ievēlē divus studējošo pārstāvjus.

39. Akadēmiskās šķirējtiesas lēmumus izpilda administrācija. Akadēmiskā šķirējtiesa par savu darbību atbild Satversmes sapulcei. Pēc darba devēja iniciatīvas Akadēmiskās šķirējtiesas pārstāvjus no darba var atlaist tikai ar Satversmes sapulces piekrišanu. Akadēmisko šķirējtiesu vai tās pārstāvjus atsauc Satversmes sapulce pēc Senāta vai 2/3 Satversmes sapulces pārstāvju pieprasījuma. Akadēmiskās šķirējtiesas lēmumus Akadēmijas personāls var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

40. *Svītrots.*

41. *Svītrots.*

42. *Svītrots.*

43. Akadēmijas Zinātniskā padome veido Akadēmijas pētnieciskās darbības stratēģiju un veic organizatorisko darbu Akadēmijas zinātniskās pētniecības vadīšanā. Zinātniskā padome risina ar Akadēmijas Doktorantūru un akadēmiskā personāla zinātnisko darbību saistītus jautājumus.

44. Zinātnisko padomi 7 personu sastāvā pēc rektora ierosinājuma uz trim gadiem apstiprina Senāts. Zinātnisko padomi vai tās locekli atsauc Senāts pēc rektora priekšlikuma. Zinātniskās padomes darbību reglamentē Akadēmijas Senāta apstiprināts Zinātniskās padomes nolikums.

45. Akadēmijas pamatstruktūru veido katedras, nodaļas, studiju programmu direkcija, Zinātniskās pētniecības centrs un Bibliotēka. Satversmē noteikto uzdevumu veikšanai Akadēmijai ir tiesības veidot arī citas struktūrvienības — mākslinieciskās jaunrades, sporta centrus, starpdisciplināras studiju un pētnieciskā darba vienības, kā arī struktūrvienības organizatoriskā, saimnieciskā un apkalpojošā darba veikšanai.

46. Lēmumu par struktūrvienības dibināšanu, reorganizāciju vai likvidēšanu pieņem Senāts. Struktūrvienības uzdevumus, funkcijas un tiesības nosaka struktūrvienības nolikums, kuru apstiprina Senāts. Ikvienas struktūrvienības vadītājs ir atbildīgs par struktūrvienības uzdevumu izpildi, kā arī personāla nodarbināšanu un struktūrvienības rīcībā esošo materiālo resursu lietderīgu izmantošanu.

47. Akadēmijas Katedra ir studiju, zinātniskā, radošā, mākslinieciskā un metodiskā darba pamatvienība, kura pārstāv apstiprināta studiju virziena noteiktu apakšprogrammu specializāciju vai profilu un apvieno katedras kompetencē nodoto studiju kursu īstenošanā iesaistīto akadēmisko personālu, pieaicinātos mācībspēkus un studējošos.

Profesionāli atšķirīgu specializāciju vai profilu studiju kursu īstenošanas vadībai var būt izveidota katedras apakšstruktūra — klase. Katedras darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

48. Katedras galvenais uzdevums ir veidot Akadēmijas mērķiem un līmenim atbilstošas programmas studiju kursu saturu, nodrošināt satura kvalitatīvu īstenošanu un kontrolēt tās kompetencē ietilpstošo studiju kursu attīstību.

49. Katedru vada katedras vadītājs, kurš ir atbildīgs rektoram un akadēmiskā darba prorektoram par studiju programmas realizāciju.

50. Nodaļa ir Akadēmijas struktūrvienība, kas izveidota studējošo akadēmiskās un profesionālās augstākās izglītības darbības organizēšanai vienā vai vairākās specializācijās vai profilos. Nodaļas uzdevums ir organizēt un vadīt studējošo studiju procesu. Nodaļas darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

51. Studiju programmu direkcija ir Akadēmijas struktūrvienība, kas plāno, koordinē un kontrolē studiju programmu īstenošanas procesu, izveido, uztur un analizē informatīvo bāzi par studējošajiem, studiju programmām, studiju programmu apguves sasniegumiem, sadarbībā ar studējošajiem, katedru un nodaļu vadītājiem nodrošina studiju programmu pašnovērtēšanas ziņojumu izstrādi, sekmē docētāju tālākizglītību un profesionālo pilnveidi. Struktūrvienības darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

52. Zinātniskās pētniecības centrs nodrošina saites starp izglītību un zinātņi, nacionālā kultūras mantojuma saglabāšanu, izpēti, zinātnieku iekļaušanos mūsdienu mūzikas pētniecībā, starpdisciplinārus pētījumus. Zinātniskās pētniecības centra darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

III. PERSONĀLS UN STUDIJAS AKADĒMIJĀ

53. Akadēmijas personālu veido:

53.1 akadēmiskais personāls — Akadēmijas akadēmiskajos amatos ievēlētie darbinieki;

53.2. vispārējais Akadēmijas personāls;

53.3. studējošie, ieskaitot maģistrantus un doktorantus.

54. Akadēmijas personāla tiesības un pienākums ir sekmēt mācību, studiju un pētniecības darba brīvību, pildot savus tiešos darba un studiju pienākumus, kā arī piedaloties Akadēmijas pārvaldes un pašpārvaldes institūciju darbībā, atbilstoši Akadēmijas Satversmes sapulces noteiktajai kārtībai un spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

55. Akadēmijas personāls par savu pienākumu pildīšanu un Senāta apstiprināto iekšējo normatīvo aktu ievērošanu ir tieši atbildīgs attiecīgās struktūrvienības vadītājam. Akadēmijas personālam ir pienākums atskaitīties Senātam, ja Senāts to pieprasa.

56. Akadēmijas akadēmisko personālu veido:

56.1. profesori, asociētie profesori;

56.2. docenti, vadošie pētnieki;

56.3. lektori, pētnieki;

56.4. asistenti.

57. Akadēmiskais personāls veic studējošo izglītošanas un pētniecības darbu mūzikas, horeogrāfijas un mūzikas pedagoģijas nozarēs.

58. Akadēmiskā personāla darba slodzi un uzdevumu apjomu studējošo izglītošanā, pētniecības darba vadīšanā, zinātniskajā pētniecībā, mākslinieciskajā jaunradē un nozares attīstības kvalitātes vērtēšanā nosaka Senāts atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

59. Akadēmijas personāla darba samaksas principus nosaka Akadēmijas Senāts, bet mēneša darba algas likmes nedrīkst būt mazākas par Ministru kabineta noteiktajām likmēm.

60. Akadēmiskajam personālam atbilstoši Augstskolu likumam ir tiesības uz:

60.1. ikgadēju apmaksātu astoņu nedēļu atvaļinājumu;

60.2. ik pēc sešiem gadiem — apmaksātu sešu kalendāro mēnešu ilgu akadēmisko atvaļinājumu zinātnisko pētījumu vai zinātniskā darba veikšanai ārpus savas darbavietas;

60.3. vienu reizi saņemt apmaksātu trīs mēnešus ilgu studiju atvaļinājumu promocijas darba sagatavošanai.

61. Profesoriem, asociētajiem profesoriem un docentiem vienā ievēlēšanas termiņā ir tiesības uz neapmaksātu atvaļinājumu līdz 24 mēnešiem, lai strādātu par viesprofesoriem vai vieslektoriem citās augstskolās.

62. Vēlētos Akadēmijas profesora, asociētā profesora, docenta, lektora, asistenta, vadošā pētnieka un pētnieka amatus var ieņemt atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Satversmei:

62.1. personas profesora un asociētā profesora amatā atklātā konkursā ievēlē Akadēmijas Profesoru padome;

62.2. personas docenta, lektora, asistenta amatā atklātā konkursā ievēlē Senāts;

62.3. personas vadošā pētnieka un pētnieka amatā atklātā konkursā ievēlē Zinātniskā padome.

63. Akadēmijas profesorus, asociētos profesorus, docentus, lektoros un asistentus ievēlē uz sešiem gadiem saskaņā ar Akadēmijas Senāta apstiprināto Nolikumu par akadēmiskajiem amatiem. Akadēmijas vadošos pētniekus un pētniekus var ievēlēt amatā zinātniskās pētniecības darba veikšanai saskaņā ar Zinātniskās darbības likumu un Akadēmijas Senāta apstiprināto nolikumu. Akadēmijas rektors slēdz ar ievēlēto personu darba līgumu uz personas ievēlēšanas termiņu.

63.¹ Ja Akadēmijā ir brīvs vai uz laiku brīvs akadēmiskais amats, Senāts var nolemt neizsludināt konkursu un uz laiku līdz diviem gadiem pieņemt darbā viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru vai viesasistentu.

Arī vadošos viespētniekus un viespētniekus var pieņemt darbā bez ievēlēšanas. Šajā gadījumā darba līgums noslēdzams uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus.

64. Rīkojot atklātu konkursu uz Akadēmijas profesora vai asociētā profesora amata vietu, Akadēmijā izveidota nozares profesoru padome, kuras sastāvā divas trešdaļas ir Akadēmijas profesori, viena trešdaļa — nozares profesionālo apvienību vai institūciju pārstāvji, kuri nestrādā Akadēmijā. Profesoru padomes darbību reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

65. Akadēmijas profesors ir savā nozarē starptautiski atzīts speciālists, kurš veic mūsdienu līmenim atbilstošu zinātniskās pētniecības vai mākslinieciskās jaunrades darbu un nodrošina augstas kvalitātes studijas attiecīgajā mākslas vai zinātnes apakšnozarē.

66. Akadēmijas profesora amatā var ievēlēt:

66.1. personu, kurai ir doktora grāds un ne mazāk kā trīs gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā;

66.2. personu, kurai ir maģistra grāds un tās mākslinieciskās jaunrades rezultāti atbilst Akadēmijas Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem, un kurai ir ne mazāk kā trīs gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā.

67. Līdz ar ievēlēšanu amatā profesors atbilstoši profesora amata nosaukumam iegūst tiesības vadīt zinātniskos pētījumus vai mākslinieciskās jaunrades procesu un veikt izglītojošo darbību.

68. Akadēmijas asociētā profesora galvenie uzdevumi ir pētniecības darba veikšana zinātnes apakšnozarē vai mākslinieciskās jaunrades nozarē, kas atbilst asociētā profesora amata nosaukumam, pētnieciskā darba vadīšana, studiju darba nodrošināšana un vadīšana.

69. Asociētā profesora amatā var ievēlēt personu ar doktora grādu vai personu ar maģistra grādu, kuras mākslinieciskās jaunrades darba rezultāti atbilst Akadēmijas Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.

70. Akadēmijas Senātam ir tiesības piešķirt *emeritus* profesora goda nosaukumu normatīvajos aktos noteikto pensijas vecumu sasniegušiem Akadēmijas profesoriem vai asociētajiem profesoriem par īpašu ieguldījumu augstākajā izglītībā, zinātnē, mākslā saskaņā ar Senātā apstiprinātu nolikumu. Senātam ir tiesības piešķirt arī citus goda nosaukumus.

71. Akadēmijas docenta galvenie uzdevumi ir lekciju lasīšana, nodarbību vadīšana, pētniecības darbs mākslas zinātnes mūzikas vai horeogrāfijas apakšnozarē, pedagogijas zinātnes mūzikas pedagogijas apakšnozarē, vai mākslinieciskā jaunrade mūzikā vai horeogrāfijā, kas atbilst docenta amata vietas nosaukumam.

72. Docenta amatā var ievēlēt personu ar doktora grādu vai personu ar maģistra grādu, kuras mākslinieciskās jaunrades rezultāti atbilst Akadēmijas Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.

73. Akadēmijas lektora galvenie uzdevumi ir lekciju lasīšana, nodarbību vadīšana, mākslinieciskā jaunrade mūzikas vai mākslas nozarē, pētnieciskais darbs mākslas zinātnes mūzikas vai horeogrāfijas apakšnozarē, pedagogijas zinātnes mūzikas pedagogijas apakšnozarē.

74. Lektora amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu atbilstoši normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.

75. Akadēmijas asistenta uzdevumi ir īstenot izglītojošo darbu — nodarbību vadīšana, mācību metodisko līdzekļu izstrādāšana, veikt mākslinieciskās jaunrades vai pētniecisko darbu mākslas zinātnes mūzikas vai horeogrāfijas apakšnozarē vadošā docētāja vadībā.

76. Asistenta amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu atbilstoši normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Senāta apstiprinātajam Nolikumam par akadēmiskajiem amatiem.

77. Asociēto profesoru, docentu, lektoru un asistentu amata vietu skaitu nosaka Akadēmijas Senāts atbilstoši normatīvajiem aktiem, studiju programmu īstenošanas nepieciešamībai un finansējuma iespējām.

77.¹ Studiju kursu īstenošanai var pieaicināt docētājus, kuri nav Akadēmijas akadēmiskā personāla sastāvā. Ar šīm studiju kursu īstenošanā iesaistītajām personām, nerīkojot konkursu, rektors slēdz darba līgumu vai uzņēmuma līgumu, nosakot darbības periodu un stundas darba atalgojuma likmi.

78. Vispārējais personāls tiek pieņemts darbā un atlaists no darba saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

79. Akadēmijā studējošie ir profesionālo bakalaura studiju programmu studenti, profesionālo un akadēmisko studiju programmu maģistranti, doktora studiju programmas doktoranti.

80. Tiesības studēt Akadēmijā nosaka Augstskolu likums. Uzņemšana un imatrikulācija notiek saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un Akadēmijas Senāta apstiprinātajiem uzņemšanas noteikumiem un uzņemšanas prasībām. Ja reflektantu skaits ir lielāks par izsludināto valsts budžeta finansēto studiju vietu skaitu, studējošo atlasī veic konkursa kārtībā atbilstoši papildu prasību vai iestājpārbaudījumu rezultātiem.

81. No valsts budžeta līdzekļiem studijas Akadēmijā tiek finansētas atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai. Studiju maksu studiju vietās, kas netiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem, sedz studējošie, juridiskas un fiziskas personas, noslēdzot par to attiecīgu līgumu ar Akadēmiju.

82. Personu var izslēgt no studējošo skaita (eksmatrikulēt), ja:

82.1. tā pati to vēlas;

82.2. noskaidrojas, ka tās uzņemšanu ir ietekmējusi maldināšana, kukuļdošana vai cita rīcība, ar kuru pārkāpts pretendentu vienlīdzības princips;

82.3. tā Akadēmijas noteiktajos termiņos nav nokārtojusi nepieciešamos pārbaudījumus vai nav veikusi citus studiju uzdevumus;

82.4. tā ir pārkāpusi Akadēmijas iekšējās kārtības noteikumus.

Personas izslēgšanu no studējošo saraksta veic Akadēmijas rektors. Lēmumu par personas izslēgšanu no studējošo saraksta var apstrīdēt Akadēmiskajā šķīrējtiesā. Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

83. Studijas Akadēmijā notiek atbilstoši Akadēmijas Senāta noteiktajai kārtībai, Akadēmijas Senāta apstiprinātajām studiju programmām, kuras ir licencētas un akreditētas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

83.¹ Akadēmija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir tiesīga kopā ar partnerinstitūciju, kas var būt cita akreditēta augstskola Latvijā vai attiecīgas valsts atzīta augstskola ārvalstī, izstrādāt kopīgu studiju programmu un piedalīties tās īstenošanā. Atbilstoši Akadēmijas un partnerinstitūcijas līgumam, kopīgas programmas apguves rezultātā var izsniegt:

83.¹ 1. kopīgu diplomu;

83.¹ 2. Akadēmijas diplomu.

84. Studējošo galvenais pienākums ir sekmīgi apgūt izvēlēto akadēmisko vai profesionālo studiju programmu.

85. Akadēmijas studējošajiem ir tiesības iegūt augstāko izglītību, noteiktā kārtībā izmantot Akadēmijas infrastruktūru, pārtraukt un atsākt studijas, saņemt informāciju jautājumos, kas tieši saistīti ar viņu studijām, brīvi paust un aizstāvēt savus uzskatus, vēlēt un tikt ievēlētam studentu pašpārvaldē, līdzdarboties citās Akadēmijas pašpārvaldes institūcijās, dibināt biedrības.

86. Akadēmijas studējošie, kuri sekmīgi apguvuši Ministru kabineta noteiktajā kārtībā akreditētam studiju virzienam atbilstošu studiju programmu, ir tiesīgi:

86.1. saņemt valsts atzītu bakalaura diplomu, profesionālā bakalaura diplomu, profesionālā maģistra diplomu, maģistra diplomu;

86.2. iegūt profesionālo bakalaura grādu mūzikā vai mūzikas pedagoģijā, vai horeogrāfijā, kā arī atbilstošu piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju; iegūt profesionālo maģistra grādu mūzikā vai horeogrāfijā, vai humanitāro zinātņu bakalaura vai maģistra grādu mākslā;

86.3. saņemt doktora diplomu un iegūt mākslas zinātņu doktora (Dr.art.) zinātnisko grādu, ja ir sekmīgi aizstāvējuši promocijas darbu.

87. Studijās iegūstamos grādus un profesionālās kvalifikācijas Akadēmijā ir tiesības piešķirt:

87.1. Valsts pārbaudījumu komisijai, kura darbojas atbilstoši Akadēmijas Senāta apstiprinātajam nolikumam, — profesionālo bakalaura grādu mūzikā, mūzikas pedagoģijā vai horeogrāfijā un atbilstošu piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju; profesionālo maģistra grādu mūzikā vai horeogrāfijā;

87.2. Akadēmiskai padomei, kura darbojas atbilstoši Akadēmijas Senāta apstiprinātajam nolikumam, — humanitāro zinātņu maģistra grādu mākslā;

87.3. Promocijas padomei — mākslas zinātņu doktora (Dr.art.) zinātnisko grādu.

88. Akadēmijā darbojas Promocijas padome, kuras uzdevums ir zinātņu nozares “Mākslas zinātne” apakšnozarē “Muzikoloģija” zinātniskās kvalifikācijas darba novērtēšana un mākslas zinātņu doktora (Dr.art.) zinātniskā grāda piešķiršana. Promocijas padomes darbību atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem reglamentē Senāta apstiprināts nolikums.

89. Akadēmijā studējošajiem ir sava pašpārvalde:

89.1. Studējošo pašpārvalde darbojas saskaņā ar Senāta apstiprinātu nolikumu. Senāts var atteikt apstiprinājumu nolikumam tikai tiesisku apsvērumu dēļ;

89.2. Studējošo pašpārvalde pārstāv studējošo intereses akadēmiskās, sociālās un kultūras dzīves jautājumos Akadēmijas un citās valsts institūcijās, un nosaka kārtību, kādā studējošie tiek ievēlēti Akadēmijas koleģiālajās institūcijās;

89.3. Akadēmijas Senātā pārstāvētajiem studējošajiem ir veto tiesības jautājumos, kas saistīti ar studējošo interesēm. Pēc veto piemērošanas jautājumu izskata saskaņošanas komisija, ko Senāts izveido ar klātesošo divu trešdaļu balsu vairākumu;

89.4. Studējošo pašpārvaldes pārstāvjiem ir tiesības līdzdarboties Akadēmijas lēmēj institūcijās, saņemt informāciju no jebkuras amatpersonas jautājumos, kas

skar studējošo intereses;

89.5. Studējošo pašpārvalde reprezentē Akadēmijā studējošos Latvijā un ārvalstīs;

89.6. Studējošo pašpārvaldes lēmumi pēc to apstiprināšanas Akadēmijas Senātā ir obligāti visiem studējošajiem.

89.¹ Akadēmijas klausītājs ir persona, kura reģistrējusies Akadēmijā profesionālās kvalifikācijas pilnveidei, atsevišķa studiju moduļa vai studiju kursa apguvei. Par apgūtu studiju moduli vai kursiem klausītājam izsniedz apliecību. Reģistrēšanās kārtību un apliecību izsniegšanas kārtību nosaka Akadēmijas Senāta apstiprināts nolikums.

89.² Akadēmija izvērtē un atbilstoši normatīvajos aktos augstākās izglītības jomā noteiktajai kārtībai un kritērijiem atzīst iepriekšējā izglītībā vai profesionālajā pieredzē sasniegtus studiju rezultātus.

IV. AKADĒMIJAS ĪPAŠUMS, FINANSES UN SAIMNIECISKĀ DARBĪBA

90. Akadēmijas īpašums var būt zeme, kustamais, nekustamais un intelektuālais īpašums, naudas līdzekļi Latvijā un ārvalstīs saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Akadēmija rīkojas ar savu īpašumu Satversmē norādīto mērķu sasniegšanai. Akadēmijas valdījumā vai lietošanā nodotā valsts īpašuma pārvaldīšanas kārtību nosaka un šī īpašuma izmantošanu kontrolē attiecīgās valsts institūcijas saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

91. Akadēmijas finanšu resursus veido:

91.1. valsts budžeta dotācija no vispārējiem ieņēmumiem;

91.2. pašu ieņēmumi:

91.2.1. ieņēmumi no maksas par studijām;

91.2.2. ieņēmumi no saimnieciskās darbības;

91.3. juridisko un fizisko personu ziedojumi un dāvinājumi ar norādītu mērķi vai bez tā;

91.4 citi normatīvajos aktos paredzētie finanšu līdzekļi.

92. Akadēmijas finanšu resursu struktūru un izmantošanu nosaka Akadēmijas Senāts. Finanšu resursus, ko fiziskās un juridiskās personas piešķir atsevišķu mērķprogrammu un pasākumu finansēšanai, Akadēmija nodod tieši tai struktūrvienībai, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas īsteno šo programmu vai projektu.

92.¹ Akadēmijas finansiālo un saimniecisko darbību saskaņā ar revīzijas procesu regulējošajiem Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem katru gadu pārbauda neatkarīgs zvērināts revidents. Zvērināta revidenta sagatavoto rakstveida atzinumu par Akadēmijas finansiālo un saimniecisko darbību, iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai un Kultūras ministrijai.

93. Akadēmija var veikt savam profilam atbilstošu saimniecisko darbību, kuras ienākumi ir ieskaitāmi Akadēmijas budžetā tās attīstībai.

V. AKADĒMIJAS SATVERSMES PIENĒMŠANAS UN GROZĪJUMU IZDARĪŠANAS KĀRTĪBA

94. Akadēmijas Satversmi pieņem un grozījumus tajā izdara tikai Akadēmijas Satversmes sapulce.

95. Akadēmijas Satversme un tajā izdarītie grozījumi stājas spēkā pēc to apstiprināšanas Latvijas Republikas Saeimā.

VI. AKADĒMIJAS REORGANIZĀCIJA VAI LIKVIDĀCIJA

96. Lēmumu par Akadēmijas reorganizāciju vai likvidāciju pieņem Ministru kabinets pēc izglītības un zinātnes ministra vai kultūras ministra ierosinājuma, pamatojoties uz Augstākās izglītības padomes atzinumu.

97. Akadēmijas likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā studējošajiem tiek nodrošināta iespēja turpināt studijas citā augstskolā.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

169. 352L/11 Par Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes grozījumiem

1. pants. Ar šo likumu tiek apstiprināti Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes sapulces 2012. gada 4. jūnijā pieņemtie Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes grozījumi.

2. pants. Līdz ar likumu izsludināmi Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes grozījumi.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 2. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 22.05.2013., Nr.97.

LATVIJAS JŪRAS AKADĒMIJAS SATVERSME JAUNĀ REDAKCIJĀ

Preambula

Kā patstāvīga augstākā mācību iestāde Latvijas Jūras akadēmija ir nodibināta 1993. gada 8. janvārī ar Latvijas Republikas Ministru padomes lēmumu nr. 13.

No 1990. gada 25. jūlija līdz 1993. gada 8. janvārim Latvijas Jūras akadēmija bija Rīgas Tehniskās universitātes fakultāte.

Ar Latvijas Republikas Izglītības ministrijas 1991. gada 18. oktobra pavēli nr.442 Latvijas Jūras akadēmijas sastāvā tika iekļauta bijušās PSRS Jūras flotes ministrijas Rīgas jūrskola, tādējādi apvienojot vienā mācību iestādē kuģu speciālistu sagatavošanu ar vidējo un augstāko profesionālo jūrniecības izglītību.

Latvijas Jūras akadēmijas Satversmi ir pieņēmis Latvijas Jūras akadēmijas Senāts 1993. gada 3. martā, un tā ir apstiprināta ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 1995. gada 7. februāra lēmumu (noteikumi nr.34, prot. nr.8., 5.§) ar turpmākajiem grozījumiem.

2006. gada 22. novembrī Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes sapulce saskaņā ar Augstskolu likumu pieņēma jaunu Latvijas Jūras akadēmijas Satversmi.

2012. gada 4. jūnijā Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes sapulce ar lēmumu Nr.58 (protokols Nr.21) saskaņā ar Augstskolu likuma grozījumiem pieņēma jaunu Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes redakciju.

I. Vispārīgie noteikumi

1. Latvijas Jūras akadēmija (tālāk tekstā — akadēmija) ir izglītības un zinātnes institūcija, kas īsteno akadēmiskās un profesionālās studiju programmas, kā arī nodarbojas ar zinātņi un pētniecību. Akadēmijas dibinātāja ir Latvijas valsts Ministru kabineta personā. Akadēmijas saīsinātais nosaukums ir LJA. Tās nosaukums citās valodās ir:

- latīņu valodā — Academia Maritae Latviensis;
- angļu valodā — Latvian Maritime Academy;
- vācu valodā — Akademie für Seefahrt Lettlands;
- franču valodā — Academie Maritime de Lettonie;
- spāņu valodā — Academia Maritima de Letonia;
- krievu valodā — Латвийская Морская академия;
- lietuviešu valodā — Latvijos Juros Akademija;
- igauņu valodā — Lati Mere Akademia.

2. Akadēmijas juridiskā adrese ir Rīgā, Flotes ielā 5B, LV 1016, Latvijas Republika.

3. Akadēmija darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, Izglītības likumu, Augstskolu likumu, Zinātniskās darbības likumu, citiem normatīviem aktiem un šo Satversmi. Ievērojot minētos normatīvos aktus, akadēmija patstāvīgi izvēlas ceļus savu mērķu sasniegšanai un paņēmienus savu resursu izmantošanai.

4. Akadēmija ir atvasināta publiska persona, tai ir savs zīmogs ar Latvijas Republikas valsts mazā ģerboņa attēlu un uzrakstu «Latvijas Jūras akadēmija». Akadēmijas un tās struktūrvienību simboliku apstiprina akadēmijas Senāts.

II. Darbības pamatvirzieni un uzdevumi

5. Akadēmijas darbības galvenais mērķis ir sniegt studējošajiem augstāko profesionālo jurniecības izglītību un akadēmisko sagatavotību, attīstīt lietišķo zinātni un uzturēt nepieciešamo Latvijas Republikas jurniecības nozares intelektuālo potenciālu un veicinātu tās attīstību.

6. Akadēmijas uzdevums ir:

- 6.1. atbilstoši Latvijas vajadzībām sagatavot ANO Starptautiskās Jurniecības organizācijas prasībām atbilstošas profesionālās kvalifikācijas kuģu virsniekus, kā arī speciālistus dažādiem ar jūras transportu saistītām komercsabiedrībām, iestādēm un dienestiem;
- 6.2. veikt lietišķos pētījumus Transporta un satiksmes zinātnes nozarē;
- 6.3. organizēt jurniecības speciālistu tālākizglītošanos un pārkvalificēšanos;
- 6.4. koordinēt jurniecības izglītības un zinātnes attīstības virzienus Latvijā;
- 6.5. sadarboties ar jurniecības un citām nozares izglītības iestādēm ārvalstīs.

7. Akadēmijā profesionālās izglītības un akadēmiskās sagatavotības ieguve paredz profesionālo studiju programmu īstenošanu un noteiktas profesionālās kvalifikācijas un profesionālā grāda iegūšanu, kā arī zinātniskās pētniecības darbu un zinātniskā grāda iegūšanu.

8. Akadēmija saskaņā ar savu darbības mērķi un uzdevumiem:

- 8.1. patstāvīgi nosaka studiju programmu saturu un formas, zinātniskās pētniecības pamatvirzienus, Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošus studējošo uzņemšanas noteikumus un imatrikulācijas kārtību;
- 8.2. piešķir kvalifikāciju un veic promociju, izsniedz attiecīgus akadēmijas diplomus un kvalifikācijas sertifikātus, kas atzīti Latvijā;
- 8.3. patstāvīgi nosaka savu organizatorisko un pārvaldes struktūru, veido personālsastāvu, nosaka darba algas un citu darbu samaksas likmes, kuras nav zemākas par valstī oficiāli noteiktajām;
- 8.4. nosaka savus iekšējās kārtības noteikumus.

9. Īstenojot savu mērķi un uzdevumus, akadēmija pamatojas uz šādiem principiem:

- 9.1. akadēmiskā personāla un studējošo akadēmiskā brīvība, kas nav pretrunā ar citu personu tiesībām, šo Satversmi un normatīvajiem aktiem;
- 9.2. studiju brīvība izpaužas studējošo tiesībās:
 - 9.2.1. izvēlēties studiju programmu;
 - 9.2.2. studiju laikā mainīt studiju programmas;
 - 9.2.3. klausīties lekcijas citās augstskolās, citās nodaļās;
 - 9.2.4. sastādīt un apgūt individuālu studiju brīvās izvēles daļu;
 - 9.2.5. nodarboties ar zinātniskās pētniecības darbu;
- 9.3. pētniecības darba brīvība izpaužas akadēmijas akadēmiskā personāla tiesībās izvēlēties zinātniskās darbības tematiku un virzienu;
- 9.4. studiju un zinātniskā darba nedalāmība.

10. Tiesības studēt akadēmijā ir vienādas Latvijas pilsonim, Latvijas nepilsonim, Eiropas Savienības pilsonim, Eiropas Ekonomikas zonas pilsonim vai Šveices Konfederācijas pilsonim un Eiropas Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja. Akadēmijā ir tiesības studēt arī citu valstu iedzīvotājiem, ievērojot normatīvos aktus par ārzemnieku studijām Latvijā.

III. Akadēmijas pārstāvības, vadības un lēmēj institūcijas

11. Akadēmijas galvenās lēmēj institūcijas un orgāni atbilstoši to kompetencei ir:

11.1. Satversmes sapulce;

11.2. Senāts;

11.3. rektors;

11.4. (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58)

11.5. Akadēmiskā šķirētāja.

12. (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58).

13. Satversmes sapulce sastāv no 31 personas, ko saskaņā ar Satversmes sapulces nolikumu ievēlē uz trim gadiem:

13.1. no akadēmiskā personāla — 19;

13.2. no studējošajiem — 7;

13.3. no vispārējā akadēmijas personāla — 5.

Satversmes sapulce ievēlē priekšsēdētāju, viņa vietnieku un sekretāru.

14. Satversmes sapulci sasauc rektors vai Senāts.

15. Satversmes sapulce:

15.1. pieņem akadēmijas Satversmi un izdara tajā grozījumus;

15.2. ievēlē rektoru;

15.3. ievēlē no akadēmiskā un vispārējā akadēmijas personāla senatorus, apstiprina ievēlētos studējošo pārstāvju senatorus un Senāta nolikumu;

15.4 (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58);

15.5. ievēlē Akadēmisko šķirētāju un apstiprina tās nolikumu;

15.6. noklausās rektora pārskatu;

15.7. izskata iesniegumus par Senāta un Akadēmiskās šķirētājas locekļu atsaukšanu;

15.8. ir lēmējtiesīga, ja piedalās vismaz 2/3 no sastāva.

Satversmes sapulce ir tiesīga pēc Senāta vai rektora ierosinājuma pieņemt izskatīšanai un izlemšanai arī citus konceptuālus akadēmijas darbības un attīstības jautājumus.

Satversmes sapulce savus lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Balsošanas veidu izvēlas pati Satversmes sapulce.

16. Senāts ir akadēmijas koleģiāla lēmēj institūcija, kas apstiprina kārtību un noteikumus, kuri regulē visas akadēmijas darbības jomas. Senatorus ievēlē uz trim gadiem.

17. Senāts sastāv no 20 senatoriem: 15 — akadēmiskā personāla, 1 — vispārējā akadēmijas personāla, 4 — studējošo pārstāvjiem. Senatorus var atsaukt Satversmes sapulce.

18. Senāta darbību un kompetenci reglamentē Satversmes sapulces apstiprināts nolikums. Atsevišķu jautājumu koordinācijai un risināšanai akadēmijas Senāts var izveidot padomes un komisijas, kas darbojas atbilstīgi Senāta apstiprinātiem nolikumiem.

19. Senāts izskata un apstiprina:

19.1. akadēmijas struktūrvienību, filiāļu, iestāžu, biedrību, nodibinājumu, komercsabiedrību izveidošanas, reorganizācijas, likvidācijas un to darbības pamatnoteikumus, kā arī statūtus vai nolikumus;

19.2. studējošo uzņemšanas noteikumus un imatrikulācijas kārtību;

19.3. studiju programmas un studiju plānus;

19.4. akadēmijas kvalitātes vadības sistēmas pamatdokumentus.

20. Senāts lemj:

- 20.1. par būtiskiem akadēmiskās, zinātniskās pētniecības un saimnieciskās darbības jautājumiem;
- 20.2. par akadēmijas budžeta struktūru un izmantošanu, kā arī darba samaksas principiem;
- 20.3. par Satversmes sapulces sasaukšanu;
- 20.4. (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58);
- 20.5. par citiem jautājumiem atbilstoši Senāta nolikumam.

Senāta lēmumus var pārsūdzēt Akadēmiskajā šķīrējtiesā 10 dienu laikā.

21. Rektors ir akadēmijas augstākā amatpersona, kas īsteno akadēmijas vispārējo administratīvo vadību un bez īpaša pilnvarojuma pārstāv akadēmiju. Rektoru uz pieciem gadiem ievēlē Satversmes sapulce, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas. Akadēmijā par rektoru ievēlē profesoru vai personu, kurai ir doktora zinātniskais grāds. Akadēmijas ievēlēto rektoru apstiprina Ministru kabinets pēc Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājuma. Ja rektors netiek apstiprināts, akadēmija divu mēnešu laikā atkārtoti organizē rektora vēlēšanas. Kārtējās rektora vēlēšanas akadēmija rīko vismaz vienu mēnesi pirms rektora pilnvaru izbeigšanās. Rektoru atceļ no amata Ministru kabinets pēc akadēmijas Senāta vai Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājuma, ja rektora darbībā konstatēti likuma vai citu normatīvo aktu pārkāpumi. Rektora atcelšanas ierosināšanai pēc akadēmijas Senāta ierosinājuma nepieciešams vairāk nekā 50 procentu balsu no akadēmijas Senāta pārstāvju skaita.

22. Personas, kuras nav akadēmijas personāla sastāvā, akadēmijas izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu akadēmijas rektoram. Rektora pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ja apstrīdamo administratīvo aktu izdevis vai faktisko rīcību veicis akadēmijas rektors, personas, kuras nav akadēmijas personāla sastāvā, attiecīgo administratīvo aktu vai faktisko rīcību var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā.

23. Rektors:

- 23.1. atbild par akadēmijas darbības atbilstību Augstskolu likumam un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī akadēmijas Satversmei;
- 23.2. atbild par akadēmijā iegūstāmās izglītības un veikto zinātnisko pētījumu kvalitāti;
- 23.3. nodrošina akadēmijai piešķirto valsts budžeta līdzekļu, kā arī augstskolas mantas likumīgu, ekonomisku un mērķtiecīgu izmantojumu; personiski atbild par akadēmijas finansiālo darbību;
- 23.4. veicina un atbild par akadēmijas personāla attīstību un nodrošina akadēmiskā personāla un studējošo akadēmisko brīvību;
- 23.5. veic citus Augstskolu likumā un citos normatīvajos aktos, kā arī akadēmijas Satversmē noteiktos rektora pienākumus.

24. (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58).

25. (izslēgts 2012. gada 4. jūnijā ar LJA Satversmes sapulces lēmumu Nr.58).

26. Akadēmiskā šķīrējtiesa ir akadēmijas lēmēj institūcija. Akadēmiskās šķīrējtiesas darbību reglamentē Satversmes sapulces apstiprināts nolikums. Akadēmiskā šķīrējtiesa sastāv no piecām personām, no kurām četras ir no akadēmiskā personāla vidus, kuras uz trim gadiem aizklātā balsošanā ievēlē Satversmes sapulce, un tās sastāvā nedrīkst būt akadēmijas administratīvā personāla pārstāvji. Akadēmiskās šķīrējtiesas sastāvā jābūt vienam studējošo pārstāvim, kuru ievēlē Studentu padome. Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumus izpilda administrācija. Akadēmiskās šķīrējtiesas pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likuma noteiktā kārtībā.

27. Akadēmiskā šķirējtiesa izskata:

- 27.1. studējošo un akadēmiskā personāla iesniegumus par akadēmijas Satversmē noteikto akadēmisko brīvību un tiesību ierobežojumiem vai pārkāpumiem;
- 27.2. strīdus starp akadēmijas amatpersonām, kā arī struktūrvienību pārvaldes institūcijām, kas atrodas pakļautības attiecībās;
- 27.3. iesniegumus par administratīva akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem, kā arī pilda citus akadēmijas normatīvajos aktos paredzētus uzdevumus.

28. Akadēmiskās šķirējtiesas locekļi par savu darbību atbild Satversmes sapulcei un pēc darba devēja iniciatīvas viņus no darba var atbrīvot tikai ar Satversmes sapulces piekrišanu.

29. Akadēmijas Padomnieku konvents ir institūcija, kas konsultē Senātu un rektoru akadēmijas attīstības stratēģijas jautājumos, un kam ir tiesības ierosināt jautājumu izskatīšanu Senātā un Satversmes sapulcē. Padomnieku konventu izveido Senāts, par tā locekļiem uzaicinot atsevišķu ministriju pārstāvjus, kā arī ievērojamus izglītības un žurniecības nozaru organizatorus un speciālistus. Padomnieku konventa nolikumu apstiprina Senāts. Padomnieku konventu sasauc pēc tā priekšsēdētāja vai ne mazāk kā trešās daļas konventa locekļu ierosinājuma.

30. Akadēmiskā padome ir akadēmijas institūcija, kas pārzina studiju, zinātniskās darbības un saimnieciskā darba organizācijas un koordinācijas jautājumus saskaņā ar akadēmijas Satversmi, kā arī jautājumus, kurus tai deleģē Senāts. Tā darbojas rektora vadībā, un tajā ietilpst prorektori, nodaļu direktori, katedru un citu struktūrvienību vadītāji. Izskatot jautājumus, kas skar konkrētas struktūrvienības un studentus, akadēmiskajā padomē piedalās attiecīgo struktūrvienību pārstāvji un studentu pašpārvaldes pārstāvji. Akadēmiskās padomes nolikumu apstiprina Senāts.

31. Zinātnes padome koordinē akadēmijas zinātniskās pētniecības darbu. Zinātnes padomes nolikumu un sastāvu apstiprina Senāts.

32. Akadēmijas nozares profesoru padome, novērtējot zinātnisko un pedagoģisko kvalifikāciju un organizatorisko kompetenci, atklātā konkursā ievēlē pretendētus uz profesora un asociētā profesora amatiem. Nozares profesoru padomi izveido saskaņā ar Augstskolu likuma noteikumiem.

IV. Akadēmijā studējošo pašpārvalde

33. Akadēmijā studējošajiem, tai skaitā, maģistrantiem un doktorantiem, ir vienota pašpārvalde — Studentu padome.

34. Studentu padome:

- 34.1. pārstāv studējošos akadēmijas, valsts un starptautiskajā dzīvē;
- 34.2. aizstāv un pārstāv studējošo intereses akadēmijā un citās valsts institūcijās;
- 34.3. nosaka studējošo ievēlēšanas kārtību Satversmes sapulcē un Senātā, kā arī Akadēmiskajā šķirējtiesā.

35. Studentu padomes lēmumi pēc to apstiprināšanas Senātā ir obligāti visiem studējošajiem.

36. Studentu padomes pārstāvjiem akadēmijas Satversmes sapulcē un Senātā ir veto tiesības jautājumos, kas skar studējošo intereses. Pēc veto piemērošanas attiecīgo jautājumu izskata saskaņošanas komisija, kuru izveido attiecīgā vadības institūcija pēc paritātes principa. Saskaņošanas komisijas lēmumu šī institūcija apstiprina ar klātesošo 2/3 balsu vairākumu.

37. Studentu padomes darbību reglamentē akadēmijas Senāta apstiprināts nolikums.

38. Studentu padomei ir tiesības pieprasīt un saņemt informāciju, kā arī saņemt paskaidrojumus no akadēmijas jebkuras struktūrvienības pilnvarotā pārstāvja par jautājumiem, kas skar studējošo intereses.

39. Studējošo pašpārvaldes pārstāvjiem ir tiesības līdzdarboties akadēmijas lēmēj institūcijās, kā arī tiesības piedalīties kā novērotājiem ieskaitēs un eksāmenos, ja to paredz akadēmijas studiju kārtību reglamentējošie dokumenti.

V. Akadēmijas struktūra

40. Akadēmijas struktūrvienības ir nodaļas, katedras, zinātniskais institūts un citas struktūrvienības. To izveidošana, reorganizācija un likvidēšana ir akadēmijas Senāta kompetencē. Katrai akadēmijas struktūrvienībai ir savs nolikums, kas nosaka tās uzdevumus, funkcijas un tiesības, un kuru apstiprina akadēmijas Senāts.

41. Akadēmijas nodaļas organizē studiju un zinātnisko darbu noteiktās studiju programmās. Nodaļas vada direktori, kurus no akadēmijas profesoriem, asociētiem profesoriem vai docentiem uz pieciem gadiem ievēl Senāts.

42. Akadēmijas katedra organizē un īsteno studiju procesu vienā vai vairākās līdzīgās disciplīnās, kā arī veic pētījumus. Katedru vada katedras vadītājs, kuru no akadēmijas akadēmiskā personāla uz pieciem gadiem ievēl Senāts.

43. Akadēmijas pakļautībā ir jūrskola ar tās filiālēm. Akadēmijas jūrskolai nav juridiskās personas tiesību, un tās statusu un darbību regulē akadēmijas Senāta apstiprināts nolikums.

44. Akadēmija var dibināt komercsabiedrības un būt par to dalībnieku, kā arī dibināt biedrības un nodibinājumus un būt par to biedru vai dibinātāju. Akadēmija Satversmē noteikto darbības mērķu sasniegšanai ar Senāta lēmumu var dibināt iestādes, to skaitā — publiskās aģentūras.

VI. Studiju pamatnoteikumi

45. Akadēmija īsteno profesionālās studiju programmas un studijas doktorantūrā. Akadēmija īsteno Nacionālo Bruņoto spēku un citu valsts dienestu jūrniececības speciālistu studiju programmas. Akadēmija īsteno arī programmas jūrniececības profesionālajai apmācībai, kvalifikācijas uzturēšanai, tālākizglītībai un pārkvalificēšanai.

46. Kuģu virsnieku sagatavošanā akadēmija nodrošina profesionālo augstāko jūrniececības izglītību un profesionālās studiju programmas profesionālā bakalaura grāda ieguvei.

47. Akadēmijas pakļautībā esošā jūrskola nodrošina kuģa speciālistu jūrniececības vidējo profesionālo (jūrskolas) izglītību.

48. Uzņemšanu studiju programmās regulē uzņemšanas noteikumi. Uzņemšanas noteikumus akadēmija studiju programmās izstrādā, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par prasībām, kritērijiem un kārtību uzņemšanai studiju programmās.

49. Akadēmijā studiju programmas īsteno valsts valodā. Svešvalodu lietošana studiju programmu īstenošanā iespējama Augstskolu likumā minētajos gadījumos.

50. Akadēmijas absolventi iegūst profesionālajām studiju programmām atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un profesionālo grādu. Akadēmijas doktoranti pēc doktorantūras programmas apguves un promocijas darba aizstāvēšanas iegūst doktora zinātnisko grādu.

51. Studējošie ievēro akadēmijas Senāta apstiprināto iekšējo normatīvo aktu prasības.

52. Studiju uzsākšana vēlākajos studiju posmos ir iespējama, ja nokārtoti attiecīgās studiju programmas iepriekšējo posmu nepieciešamie studiju pārbaudījumi citā augstskolā vai tos akadēmijā nokārto papildus. Studijas par valsts budžeta līdzekļiem noteikta profesionālā grāda (bakalaurs, maģistrs), zinātniskā grāda (doktors) vai augstākās izglītības profesionālās kvalifikācijas iegūšanai fiziskā persona var izmantot vairākas reizes.

53. Personas izslēgšanu no studējošo saraksta veic akadēmijas rektors un to regulē akadēmijā apstiprināti noteikumi.

54. Studējošiem ir tiesības:

- 54.1. iegūt augstāko profesionālo izglītību;
- 54.2. noteiktā kārtībā izmantot studijām un zinātniskai pētniecībai akadēmijas telpas, laboratorijas, bibliotēkas, iekārtas, aparāturu, kultūras, sporta un citus objektus;
- 54.3. noteiktā kārtībā pārtraukt un atsākt studijas;
- 54.4. vēlēt un tikt ievēlētiem studējošo pašpārvaldē;
- 54.5. līdzdarboties akadēmijas visu līmeņu pašpārvaldes institūcijās;
- 54.6. dibināt biedrības, pulciņus un klubus;
- 54.7. akadēmijā brīvi paust un aizstāvēt savas domas un uzskatus;
- 54.8. pretendēt uz studiju un studējošo kredītiem.

55. Studiju programmas slēgšanas gadījumā akadēmija finansiāli nodrošina studējošajiem iespēju turpināt izglītības iegūvi citā akadēmijas vai citas augstskolas studiju programmā.

VII. Akadēmijas personāls

56. Akadēmijas personālu veido:

- 56.1. akadēmiskais personāls — akadēmijas akadēmiskos amatos ievēlētie darbinieki;
- 56.2. vispārējais akadēmijas personāls;
- 56.3. studējošie, to skaitā maģistranti un doktoranti.

Akadēmijas personāls akadēmijas izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt Akadēmiskajā šķirējtiesā, bet Akadēmiskās šķirējtiesas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

57. Akadēmijas akadēmisko personālu veido profesori, asociētie profesori, docenti un vadošie pētnieki, lektori un pētnieki, asistenti.

58. Par profesoru var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds un ne mazāk kā triju gadu pieredze asociētā profesora vai profesora amatā. Asociēto profesoru amatu skaitu atbilstoši nepieciešamībai un finansējuma iespējām nosaka akadēmija. Asociētā profesora amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds vai profesionālo studiju programmu īstenošanai arī personas, kurām ir atbilstoša augstākā izglītība un vismaz desmit gadu praktiskā darba pieredze attiecīgajā nozarē. Uz vakantajām profesora un asociētā profesora amata vietām tiek izsludināts atklāts konkurss. Pretendentus uz profesoru un asociēto profesoru amatiem ievēlē attiecīgās nozares profesoru padome uz sešiem gadiem.

59. Docenta amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds vai profesionālo studiju programmu īstenošanai arī personas ar augstāko izglītību bez zinātniskā grāda un pasniedzamajam priekšmetam atbilstošu vismaz septiņu gadu praktiskā darba stāžu.

60. Lektora amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu vai profesionālo studiju programmu īstenošanai arī personas, kurām nav zinātniskā un akadēmiskā grāda, bet ir pasniedzamajam priekšmetam atbilstošs piecu gadu praktiskā darba stāžs. Lektora galvenie uzdevumi ir: lekciju lasīšana, studiju nodarbību vadīšana, eksāmenu un citu pārbaudījumu pieņemšana studijuursos, metodiskais darbs, pētniecības darbs atbilstošā zinātnes apakšnozarē.

61. Asistenta amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu vai profesionālo studiju programmu īstenošanai arī personas, kurām nav zinātniskā un akadēmiskā grāda, bet ir pasniedzamajam priekšmetam atbilstošs piecu gadu praktiskā darba stāžs. Asistenta galvenie uzdevumi ir: studiju nodarbību vadīšana, pārbaudījumu pieņemšana, palīdzība profesoriem un asociētiem profesoriem to pedagoģiskā darbā, metodiskais darbs, līdzdalība pētniecības darbā atbilstošā zinātnes apakšnozarē. Docenta, lektora un asistenta amatā ievēl uz sešiem gadiem un ievēlēšanas noteikumus nosaka Senāta apstiprināts nolikums.

61.¹ Vadošos pētniekus, pētniekus un zinātniskos asistentus akadēmiskajos amatos uz sešiem gadiem ievēlē zinātniskā institūta zinātniskā padome atklātā konkursa rezultātā institūta nolikumā noteiktajā kārtībā.

62. Ja akadēmijā ir brīvs vai uz laiku brīvs akadēmiskais amats, Senāts pēc Akadēmiskās padomes ierosinājuma var nolemt neizsludināt konkursu, bet uz laiku līdz diviem gadiem pieņemt darbā viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru, viesasistentu, vadošo viespētnieku vai viespētnieku. Viesprofesoriem, asociētajiem viesprofesoriem, viesdocentiem, vieslektoriem, viesasistentiem, vadošajiem viespētniekiem vai viespētniekiem ir tādas pašas tiesības, pienākumi un atalgojums kā profesoriem, asociētajiem profesoriem, docentiem, lektoriem, asistentiem, vadošajiem pētniekiem vai pētniekiem, bet viņi nevar piedalīties vēlēto institūciju darbā.

63. Par īpašu ieguldījumu augstākajā izglītībā, profesoriem un asociētajiem profesoriem sasniedzot pensijas vecumu, akadēmija var piešķirt goda nosaukumu — emeritus profesors.

64. Rektoram ir tiesības pieņemt darbā akadēmiskajos amatos personas, kuru kvalifikācija atbilst Augstskolu likuma, Zinātniskās darbības likuma un akadēmijas izvirzītajām prasībām un noslēgt ar tām darba līgumu uz ievēlēšanas laiku — sešiem gadiem.

65. Doktora grāda piešķiršanai akadēmija var izveidot promocijas padomi. Tās darbība notiek saskaņā ar Zinātniskās darbības likumu.

66. Akadēmijas akadēmiskais personāls veic studējošo izglītošanu un zinātniskos pētījumus. Uzdevumu apjomu katrā no abiem pamatdarbības veidiem nosaka akadēmija. Profesoru, asociēto profesoru un docentu galvenos uzdevumus nosaka Augstskolu likums, bet lektoru un asistentu — akadēmijas Satversme. Zinātniskajā institūtā akadēmiskajos amatos ievēlēto personu pienākumus, tiesības un uzdevumus nosaka Zinātniskās darbības likums un zinātniskā institūta zinātniskā padome.

67. Akadēmiskajam personālam katru gadu pienākas astoņu nedēļu apmaksāts atvaļinājums, bet ik pēc sešiem gadiem apmaksāts sešu kalendāro mēnešu akadēmiskais atvaļinājums zinātniskiem pētījumiem vai zinātniskā darba veikšanai ārpus savas darbavietas. Akadēmiskajam personālam ir tiesības vienu reizi saņemt apmaksātu triju mēnešu studiju atvaļinājumu doktora disertācijas sagatavošanai.

68. Akadēmijas personālam ir tiesības saskaņā ar akadēmijas Satversmi noteiktajā kārtībā piedalīties akadēmijas vadības un pašpārvaldes lēmumu un iekšējās kārtības noteikumu izstrādāšanā, kā arī personāla intereses skarošu lēmumu pieņemšanā, izmantojot attiecīgos akadēmijas dienestus un struktūras, vēlēt un tikt ievēlētiem akadēmijas pašpārvaldes institūcijās.

69. Vispārējais akadēmijas personāls ir administratīvais personāls, mācību palīgpersonāls, tehniskais, saimnieciskais un cits personāls, izņemot akadēmisko personālu.

Akadēmijas administratīvais personāls ir rektors, prorektori, struktūrvienību vadītāji un citas amatpersonas, kuru pamatfunkcijas ir administratīvais darbs.

VIII. Akadēmijas īpašums, budžets un saimnieciskā darbība

70. Akadēmijas īpašumā vai tās valdījumā var būt zeme, būves (tai skaitā akvatorijas mācību kuģu novietošanai un praktisko mācību nodrošināšanai), cits nekustamais, kustamais un intelektuālais īpašums, kā arī naudas līdzekļi Latvijā un ārvalstīs saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Akadēmijai ir tiesības rīkoties ar savu īpašumu šajā Satversmē norādīto mērķu sasniegšanai. Akadēmijas īpašums tiek pārvaldīts nošķirti no tai valdījumā nodotā valsts īpašuma.

71. Akadēmijas budžeta ienākumus veido:

71.1. valsts budžeta dotācija no vispārējiem ieņēmumiem un pašu ieņēmumi;

71.2. juridisko un fizisko personu ziedojumi un dāvinājumi (arī ar izmantošanas nosacījumiem);

71.3. citi normatīvajos aktos paredzētie finanšu līdzekļi.

72. Finanšu resursi, kuri ir piešķirti atsevišķu mērķprogrammu, projektu un pasākumu finansēšanai, tiek nodoti tai akadēmijas struktūrvienībai, kas īsteno šo mērķprogrammu, projektu un pasākumu.

73. Akadēmijas budžeta izveidošanu, struktūru un izmantošanu nosaka Senāts saskaņā ar attiecīgajiem normatīvajiem aktiem. Par budžeta izpildi rektors sniedz ikgadēju pārskatu Senātam un izglītības un zinātnes ministram.

74. Valsts nosaka studiju vietu skaitu akadēmijā, kas tiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem. Kārtību, kādā akadēmija tiek finansēta no valsts budžeta līdzekļiem, nosaka Ministru kabinets. Uzņemšana valsts finansētājās studiju vietās notiek konkursa kārtībā. Studiju maksu studiju vietās, kas netiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem, sedz studējošie, juridiskās vai fiziskās personas, noslēdzot par to studiju līgumu ar akadēmiju.

75. Akreditētās studiju programmās studējošiem ir tiesības pretendēt uz studiju kredītu un studējošo kredītu, kuru piešķiršanas un atmaksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

76. Pildot savus uzdevumus akadēmijai ir tiesības saskaņā ar normatīvajiem aktiem un attiecīgajiem starpvalstu līgumiem Latvijā un ārvalstīs veikt šādas darbības:

76.1. atvērt nodaļas, filiāles un pārstāvniecības;

76.2. slēgt līgumus ar juridiskajām un fiziskajām personām, kā arī veikt citas juridiskas darbības saskaņā ar normatīvajiem aktiem;

76.3. izsludināt konkursus, pirkt kustamo un nekustamo īpašumu un dažādu mantu un vērtspapīrus un atsavināt vai apgrūtināt augstskolai piederošo kustamo un nekustamo īpašumu un dažādu mantu saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un atbilstoši akadēmijas darbības mērķiem;

76.4. saņemt un izmantot banku, citu kredītiestāžu, kā arī organizāciju un fizisko personu ziedojumus un dāvinājumus;

76.5. veikt akadēmijas profilam atbilstošu saimniecisko darbību, kuras ienākumi tiek izmantoti akadēmijas attīstībai, kā arī iegūdit iegūtos līdzekļus citos uzņēmumos atbilstoši akadēmijas mērķim;

76.6. slēgt sadarbības līgumus.

IX. Akadēmijas reorganizācija, likvidācija un Satversmes pieņemšanas un grozījumu izdarīšanas kārtība

77. Lēmumu par akadēmijas reorganizāciju vai likvidāciju pieņem Ministru kabinets pēc izglītības un zinātnes ministra ierosinājuma, kam pievienojams Augstākās izglītības padomes atzinums.

78. Akadēmijas Satversmi un grozījumus tajā pieņem akadēmijas Satversmes sapulce. Akadēmijas Satversme tiek apstiprināta Latvijas Republikas normatīvajos aktos augstākās izglītības jomā noteiktajā kārtībā.

Pieņemti
Latvijas Jūras akadēmijas
Satversmes sapulcē
2012. gada 4. jūnijā

Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes grozījumi

Izdarīt Latvijas Jūras akadēmijas Satversmē (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 23. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt preambulu ar teikumu šādā redakcijā:

“2012. gada 4. jūnijā Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes sapulce saskaņā ar Augstskolu likuma grozījumiem pieņēma jaunu Latvijas Jūras akadēmijas Satversmes redakciju.”

2. Izteikt 10. punktu šādā redakcijā:

“10. Tiesības studēt akadēmijā ir vienādas Latvijas pilsonim, Latvijas nepilsonim, Eiropas Savienības pilsonim, Eiropas Ekonomikas zonas pilsonim vai Šveices Konfederācijas pilsonim un Eiropas Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja. Akadēmijā ir tiesības studēt arī citu valstu iedzīvotājiem, ievērojot normatīvos aktus par ārzemnieku studijām Latvijā.”

3. Aizstāt 11. punktā vārdus “pārstāvības, vadības un lēmēj institūcijas” ar vārdiem “galvenās lēmēj institūcijas un orgāni”.

4. Izslēgt 11.4. apakšpunktu.

5. Izslēgt 12. punktu.

6. Izteikt 13. punktu šādā redakcijā:

“13. Satversmes sapulce sastāv no 31 personas, ko saskaņā ar Satversmes sapulces nolikumu ievēlē uz trim gadiem:

13.1. no akadēmiskā personāla — 19;

13.2. no studējošajiem — 7;

13.3. no vispārējā akadēmijas personāla — 5.

Satversmes sapulce ievēlē priekšsēdētāju, viņa vietnieku un sekretāru.

7. Izslēgt 15.4. apakšpunktu.

8. Izslēgt 15.7. apakšpunktā vārdus “Revīzijas komisijas”.

9. Izslēgt 16. punktā vārdus “personāla” un “vadības un”.

10. Aizstāt 17. punktā skaitli “28” ar skaitli “20”, “21” ar skaitli “15” un skaitli “6” ar skaitli “4”.

11. Izslēgt 20.4. apakšpunktu.

12. Papildināt 23.4. apakšpunktu aiz vārda “veicina” ar vārdiem “un atbild par”.
13. Izslēgt 24. punktu.
14. Izslēgt 25. punktu.
15. Izslēgt 26. punkta piektajā teikumā vārdus “kurus apstiprina Senāts”.
16. Papildināt 27. punktu ar 27.3. apakšpunktu šādā redakcijā:
“27.3. iesniegumus par administratīva akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem, kā arī pilda citus akadēmijas normatīvajos aktos paredzētus uzdevumus”.
17. Aizstāt 29. punkta otrajā teikumā vārdu “tās” ar vārdu “tā”.
18. Aizstāt 33. punktā vārdu “studentiem” ar vārdu “tai skaitā”.
19. Papildināt 34.3. apakšpunktu aiz vārda “Senātā” ar vārdiem “kā arī Akadēmiskajā šķirējtiesā”.
20. Aizstāt 40. punktā vārdus “katedras un” ar vārdiem “katedras, zinātniskais institūts un”.
21. Aizstāt 51. punktā vārdus “apstiprinātos iekšējās kārtības noteikumus” ar vārdiem “apstiprināto iekšējo normatīvo aktu prasības”.
22. Papildināt 52. punktu aiz vārda “tos” ar vārdu “akadēmijā”.
23. Izslēgt 53. punktā otro teikumu.
24. Izteikt 56.3. apakšpunktu šādā redakcijā:
“56.3. studējošie, to skaitā maģistranti un doktoranti.”
25. Papildināt Satversmi ar 61.¹ punktu šādā redakcijā:
“61.¹ Vadošos pētniekus, pētniekus un zinātniskos asistentus akadēmiskajos amatos uz sešiem gadiem ievēlē zinātniskā institūta zinātniskā padome atklātā konkursa rezultātā zinātniskā institūta nolikumā noteiktajā kārtībā.”
26. Izteikt 62. punktu šādā redakcijā:
“62. Ja akadēmijā ir brīvs vai uz laiku brīvs akadēmiskais amats, Senāts pēc Akadēmiskās padomes ierosinājuma var nolemt neizsludināt konkursu, bet uz laiku līdz diviem gadiem pieņemt darbā viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru, viesasistentu, vadošo viespētnieku vai viespētnieku. Viesprofesoriem, asociētajiem viesprofesoriem, viesdocentiem, vieslektoriem, viesasistentiem, vadošajiem viespētniekiem vai viespētniekiem ir tādas pašas tiesības, pienākumi un atalgojums kā profesoriem, asociētajiem profesoriem, docentiem, lektoriem, asistentiem, vadošajiem pētniekiem vai pētniekiem, bet viņi nevar piedalīties vēlēto institūciju darbā.”

27. Aizstāt 64. punktā vārdus “Augstskolu likuma” ar vārdiem “Augstskolu likuma, Zinātniskās darbības likuma”.

28. Papildināt 66. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Zinātniskajā institūtā akadēmiskajos amatos ievēlēto personu pienākumus, tiesības un uzdevumus nosaka Zinātniskās darbības likums un zinātniskā institūta zinātniskā padome”.

29. Aizstāt 69. punktā vārdus “nodaļu direktori” ar vārdiem “struktūrvienību vadītāji”.

30. 78. punktā:

izslēgt vārdus “un pēc izglītības un zinātnes ministra ieteikuma ar likumu apstiprina Saeima”;
papildināt punktu ar jaunu teikumu “Akadēmijas Satversme tiek apstiprināta Latvijas Republikas normatīvajos aktos augstākās izglītības jomā noteiktajā kārtībā.”.

170. 353L/11 Grozījumi Vekseļu likumā

Izdarīt Vekseļu likumā (Likumu un noteikumu krātuve, 1938, 38. nr.; Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 37./38. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 68. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta pirmās daļas 6. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Juridiskajai personai norāda tās nosaukumu, juridisko adresi un reģistrācijas numuru.”

2. 48. panta otrajā daļā:

izteikt otro teikumu šādā redakcijā:

“Diskontu aprēķina, piemērojot likumisko procentu likmi.”;

papildināt daļu ar trešo teikumu šādā redakcijā:

“Ja Latvijas Bankas noteiktā refinansēšanas likme pārsniedz likumisko procentu likmi, tad piemērojama regresa dienā spēkā esošā Latvijas Bankas noteiktā refinansēšanas likme.”

3. Papildināt 75. panta trešās daļas 7. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Juridiskajai personai norāda tās nosaukumu, juridisko adresi un reģistrācijas numuru.”

4. Papildināt likumu ar otro “A” nodaļu šādā redakcijā:

“OTRĀ “A” NODAĻA

Elektroniskais vekselis

78.¹ Elektroniskais vekselis ir vērtspapīrs, kas dod tā turētājam tiesības prasīt no vekseļa devēja vai akceptētāja samaksāt noteiktu naudas summu noteiktā termiņā un vietā un ir noformēts atbilstoši elektronisko dokumentu izstrādāšanu un noformēšanu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

78.² Elektroniskajā vekselī jābūt:

- 1) apzīmējumam, kas izteic, ka akts ir elektroniskais vekselis. Apzīmējumu izsaka tajā valodā, kurā akts uzrakstīts;
- 2) beznosacījuma solījumam maksāt noteiktu naudas summu;
- 3) maksāšanas termiņam;
- 4) maksāšanas vietas apzīmējumam. Elektroniskajā vekselī norāda maksāšanas vietas pilnu adresi un, ja elektronisko vekseli samaksā bankā, — arī bankas nosaukumu un konta numuru;
- 5) tās personas vārdam, uzvārdam un personas kodam, kurai vai uz kuras ordera izdarāma samaksa. Ja personai nav personas koda, norāda tās dzimšanas gadu, mēnesi, dienu un vietu. Juridiskajai personai norāda tās nosaukumu, juridisko adresi un reģistrācijas numuru;
- 6) elektroniskā vekseļa parakstīšanas laikam. Elektroniskā vekseļa parakstīšanas laiks ir laika zīmoga pievienošanas datums un laiks;
- 7) drošam elektroniskajam parakstam.

78.³ Elektroniskajam vekselim pievieno dokumentu par valsts nodevas samaksu.

78.⁴ Akts, kurā trūkst kāda no šā likuma 78.² pantā paredzētajām sastāvdaļām vai kuram nav pievienots šā likuma 78.³ pantā minētais dokuments par valsts nodevas samaksu, nav spēkā.

78.⁵ Elektroniskajam vekselim piemērojami trātai paredzētie noteikumi, izņemot noteikumus par:

parakstīšanos trasanta vietā (1. p. otrā daļa),
pieņemšanu (akceptu) (21. p. otrā daļa un 25. p. otrā daļa),
dublikātiem (64.—66. p.).

78.⁶ Visas atzīmes, uzrakstus un apstiprinājumus elektroniskajam vekselim izstrādā un pievieno atbilstoši normatīvajiem aktiem par elektronisko dokumentu izstrādāšanu un noformēšanu vai kā atsevišķu datni, kuru paraksta kopā ar elektronisko vekseli.

78.⁷ Elektroniskā vekseļa devējs atbild tādā pašā veidā kā trātas pieņēmējs.”

5. Papildināt 80. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Elektroniskā vekseļa protesta aktu sastāda kā elektronisku dokumentu atbilstoši šā likuma un elektronisko dokumentu izstrādāšanu un noformēšanu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.”

6. Papildināt likumu ar 80.¹ pantu šādā redakcijā:

“80.¹ Rakstisku lūgumu izdarīt protestu un vekseli notāram iesniedz vekseļa turētājs vai viņa pārstāvis. Lūgumu izdarīt elektroniskā vekseļa protestu notāram var iesniegt elektroniski, parakstot lūgumu ar drošu elektronisko parakstu un pievienojot laika zīmogu.”

7. Papildināt 81. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Protesta aktu, kas sastādīts kā elektronisks dokuments, notārs paraksta ar drošu elektronisko parakstu un pievieno laika zīmogu. Šāda protesta izdarīšanas datums un laiks ir laika zīmogā norādītais datums un laiks.”

8. Papildināt likumu ar 82.¹ pantu šādā redakcijā:

“82.¹ Protesta aktu, kas sastādīts kā elektronisks dokuments atbilstoši šā likuma un elektronisko dokumentu izstrādāšanu un noformēšanu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, noformē kā atsevišķu datni, kuru paraksta kopā ar elektronisko vekseli.”

9. Izteikt 87. pantu šādā redakcijā:

“87. Protesta akta un vekseļa apliecinātu norakstu glabā vekseļu protesta aktu grāmatā. Elektroniskā vekseļa protesta aktam sagatavo un glabā papīra formā elektroniskā vekseļa apliecinātu norakstu un elektroniskā vekseļa protesta akta norakstu.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 9. maijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

171. 354L/11 Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”

Izdarīt likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1990, 49. nr.; 1991, 27./28. nr.; 1992, 18./19. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 5., 11. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 5., 15. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 4., 8., 22. nr.; 2005, 7. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 24. nr.; 2008, 8. nr.; 2009, 3., 9., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2012, 199. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”” ar vārdiem “oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis””.

2. Papildināt 4.⁵ panta pirmo daļu ar 9. un 10. punktu šādā redakcijā:

- “9) atteikumu izdarīt ierakstu par personālsabiedrības biedru, ja iesniegts pieteikums par personālsabiedrības biedra ierakstīšanu komercreģistrā un attiecīgajai personai ir atņemtas tiesības veikt visu veidu komercdarbību, izņemot gadījumu, kad biedra ieguldījuma (kapitāla) daļas tiek mantotas;
- 10) atteikumu pievienot dalībnieku reģistra nodalījumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību reģistrācijas lietai, ja iesniegts pieteikums par dalībnieku reģistra nodalījuma pievienošanu reģistrācijas lietai un tās dalībniekam ir atņemtas tiesības veikt visu veidu komercdarbību, izņemot gadījumu, kad dalībnieka pamatkapitāla daļas tiek mantotas.”

3. Papildināt likuma otro nodaļu ar 4.⁷ pantu šādā redakcijā:

“4.⁷ pants. Paziņojums par saņemtajiem pieteikumiem

Uzņēmumu reģistra amatpersona nosūta par maksu personai paziņojumu par katru tiesību subjekta reģistrācijas lietā saņemto pieteikumu, ja persona ir iesniegusi lūgumu nosūtīt šādu paziņojumu.

Uzņēmumu reģistra amatpersona paziņojumu nosūta pieteikuma saņemšanas dienā.

Paziņojumā norāda Uzņēmumu reģistrā saņemtā pieteikuma būtību un saņemšanas datumu.

Paziņojuma nosūtīšanas veidu un kārtību, kā arī maksas apmēru nosaka Ministru kabinets.”

4. Izslēgt 8. panta pirmās daļas 3. punktā vārdus “(izņemot gada pārskatus)”.

5. Izteikt 14. panta pirmās daļas 3. un 4. punktu kā 3., 4., 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

- “3) dokumentam, kuru reģistrē (pievieno lietai) vai uz kura pamata izdara ierakstu komercreģistrā, ir juridisks spēks;
- 4) tā dokumenta forma, kuru reģistrē (pievieno lietai) vai uz kura pamata izdara ierakstu komercreģistrā, atbilst normatīvajos aktos vai statūtos noteiktajam, ja normatīvais akts paredz iespēju noteikt statūtos konkrētu dokumenta formu;
- 5) dokumentā, kuru reģistrē (pievieno lietai) vai uz kura pamata izdara ierakstu komercreģistrā, ietvertu ziņu un noteikumu apjoms un saturs atbilst normatīvajiem aktiem un citiem reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem;

6) Uzņēmumu reģistrā nav reģistrēts cits tiesisks šķērslis.”

6. Izslēgt 18.¹ panta pirmās daļas 2. punktā vārdus “(izņemot gada pārskatus)”.

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 16. punktu šādā redakcijā:

“16. Šā likuma 4.⁷ pants stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 2. maijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 22.05.2013., Nr.97.

172. 355L/11 Grozījumi likumā “Par mērījumu vienotību”

Izdarīt likumā “Par mērījumu vienotību” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 7. nr.; 1998, 9. nr.; 1999, 7. nr.; 2001, 10. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 15. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 14. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

“2) **fasēta prece** — patēriņam paredzēts produkts, kas bez patērētāja klātbūtnes fasēts noteiktos nominālos daudzumos jebkura veida atsevišķā iepakojumā, kurš produktu aptver tā, lai saturu nevarētu mainīt, neatverot vai nepārveidojot iepakojumu;”;

papildināt pantu ar 7.¹ un 7.² punktu šādā redakcijā:

“7¹) **mērīšanas līdzekļa nodošana lietošanā** — mērīšanas līdzekļa nodošana tiešajam lietotājam pirmreizējai izmantošanai atbilstoši paredzētajam mērķim;

7²) **mērīšanas līdzekļa ražotājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura pati vai kuras uzdevumā cita persona mērīšanas līdzekli projektē vai ražo un laiž tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi vai nodod lietošanā vienīgi personīgiem mērķiem;”;

aizstāt 11.¹ punktā vārdu “ievietošanas” ar vārdu “laišanas”;

papildināt 14. punktu pēc vārda “apstiprināto” ar vārdu “nacionālo”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Citi termini un jēdzieni šajā likumā lietoti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija regulas (EK) Nr.765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ regulu (EEK) Nr.339/93, izpratnē.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

2. Izteikt 3. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Mērvienību nosaukumus un rakstību, kā arī to lietošanas kārtību apstiprina Ministru kabinets.”

3. Izslēgt 4. pantu.

4. Izteikt 5. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Nacionālās metroloģijas institūcijas izstrādāto nacionālo mērvienību etalonu sarakstu apstiprina Ministru kabinets.”

5. Izslēgt 7. panta pirmās daļas 2. punktā vārdus “izgatavošanā un”.

6. Izteikt 8. un 9. pantu šādā redakcijā:

“**8. pants. Mērīšanas līdzekļu valsts metroloģiskās kontroles veidi**

Mērīšanas līdzekļiem ir noteikti šādi valsts metroloģiskās kontroles veidi:

1) atbilstības novērtēšana vai tipa apstiprināšana un pirmreizējā verificēšana;

- 2) lietošanā esošu mērīšanas līdzekļu atkārtota verificēšana;
- 3) valsts metroloģiskā uzraudzība.

9. pants. Mērīšanas līdzekļu metroloģiskās kontroles organizācija

(1) Valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautos mērīšanas līdzekļus laiž tirgū un nodod lietošanā pēc atbilstības novērtēšanas vai tipa apstiprināšanas un pirmreizējās verificēšanas.

(2) Mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanu veic saskaņā ar normatīvajos aktos par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem noteiktajām procedūrām. Mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšanu un pirmreizējo verificēšanu veic saskaņā ar normatīvajiem aktiem par mērīšanas līdzekļu metroloģisko kontroli.

(3) Valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu nacionālos tipus apstiprina Nacionālā metroloģijas institūcija, iekļaujot tos Valsts mērīšanas līdzekļu reģistrā.

(4) Valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu veic reglamentētajā jomā akreditētas inspicēšanas institūcijas, par kuru akreditāciju Nacionālā akreditācijas institūcija publicējusi paziņojumu savā oficiālajā tīmekļa vietnē.

(5) Valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu tipus apstiprina un pirmreizējo verificēšanu veic reglamentētajā jomā akreditētas sertifikācijas un inspicēšanas institūcijas, par kuru akreditāciju Nacionālā akreditācijas institūcija publicējusi paziņojumu savā oficiālajā tīmekļa vietnē.

(6) Mērīšanas līdzekļu verificēšanas pozitīvu rezultātu apstiprina, izdarot īpašu atzīmi uz mērīšanas līdzekļa vai izsniedzot verificēšanas sertifikātu. Mērīšanas līdzekļu verificēšanas atzīmes paraugu un verificēšanas sertifikātā iekļaujamo informāciju nosaka Ministru kabinets.

(7) Mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanu saskaņā ar valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanu reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto kārtību veic paziņotas institūcijas — Nacionālās akreditācijas institūcijas akreditētas mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanas institūcijas, par kurām ir paziņots Eiropas Komisijai, vai citu Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu paziņotas mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanas institūcijas.

(8) Mērīšanas līdzekļu kalibrēšanu saskaņā ar mērīšanas līdzekļu kalibrēšanu reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto kārtību veic Nacionālās akreditācijas institūcijas akreditētas vai citu Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu akreditētas kalibrēšanas laboratorijas.”

7. 10. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“10. pants. Uzrādītā fasēto preču satura daudzuma atbilstības kontrole

(1) Izplatīšanai paredzēto fasēto preču satura daudzums un uz iepakojuma esošais marķējums atbilst šim likumam un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām fasētajām precēm un to metroloģisko kontroli.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Fasēto preču” ar vārdiem “Fasēto preču satura”.

8. Papildināt likumu ar 10.¹ un 10.² pantu šādā redakcijā:

“10.¹ pants. Valsts metroloģiskās uzraudzības organizācija

(1) Valsts metroloģisko uzraudzību veic Patērētāju tiesību aizsardzības centrs.

(2) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgs veikt metroloģisko uzraudzību vietās, kur ražo, izplata, lieto vai remontē mērīšanas līdzekļus, un vietās, kur ražo vai izplata fasētās preces.

(3) Patērētāju tiesību aizsardzības centra funkcijas ir šādas:

- 1) veikt mērīšanas līdzekļu tirgus uzraudzību;

- 2) veikt lietošanā nodoto mērīšanas līdzekļu metroloģisko uzraudzību;
- 3) veikt fasēto preču metroloģisko kontroli.

(4) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgs pieprasīt un bez maksas saņemt mērīšanas līdzekļu paraugus mērīšanas līdzekļu ražošanas un izplatīšanas vietās un organizēt to ekspertīzi akreditētā atbilstības novērtēšanas institūcijā, lai pārliecinātos par mērīšanas līdzekļu atbilstību šim likumam un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli. Kārtību, kādā Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieprasa un saņem preču paraugus, kā arī rīkojas ar tiem pēc laboratoriskās vai cita veida ekspertīzes, nosaka Ministru kabinets.

(5) Ja, veicot mērīšanas līdzekļu tirgus uzraudzību, konstatēta mērīšanas līdzekļu neatbilstība šim likumam vai normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgs:

- 1) apturēt mērīšanas līdzekļu laišanu un piedāvāšanu tirgū un nodošanu lietošanā, kamēr nav nodrošināta mērīšanas līdzekļu atbilstība;
- 2) aizliegt vai ierobežot mērīšanas līdzekļu turpmāku laišanu un piedāvāšanu tirgū un nodošanu lietošanā vai pieprasīt, lai tie tiek izņemti no tirgus.

(6) Veicot lietošanā nodoto mērīšanas līdzekļu metroloģisko uzraudzību, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgs:

- 1) pieprasīt, lai lietotājs izņem mērīšanas līdzekli no lietošanas, un veikt tā ārpuskārtas verificēšanu vai kalibrēšanu, ja radušās aizdomas par šā mērīšanas līdzekļa neatbilstību normatīvajiem aktiem par atkārtoto verificēšanu vai kalibrēšanu. Kārtību, kādā tiek veikta ārpuskārtas verificēšana vai kalibrēšana, nosaka Ministru kabinets;
- 2) kontrolēt mērīšanas procesu izpildi un mērīšanas līdzekļu precizitātes atbilstību normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli;
- 3) apturēt mērīšanas līdzekļa lietošanu līdz neatbilstības novēršanai vai aizliegt tā lietošanu, ja konstatēta mērīšanas līdzekļa neatbilstība normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli.

(7) Izdevumus par šā panta ceturtajā daļā minēto ekspertīzi un sestās daļas 1. punktā minēto ārpuskārtas verificēšanu vai kalibrēšanu sedz Patērētāju tiesību aizsardzības centrs.

(8) Ja tirgū piedāvātais mērīšanas līdzeklis neatbilst normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli, izdevumus par ekspertīzi atlīdzina ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs vai izplatītājs, kurš pirmais mērīšanas līdzekli laiž Latvijas tirgū.

(9) Ja no lietošanas izņemtais mērīšanas līdzeklis neatbilst normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli, izdevumus par mērīšanas līdzekļa ārpuskārtas verificēšanu vai kalibrēšanu atlīdzina mērīšanas līdzekļa lietotājs.

(10) Veicot fasēto preču metroloģisko kontroli atbilstoši normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām fasētajām precēm un to metroloģisko kontroli, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgs:

- 1) pieprasīt un bez maksas saņemt fasēto preču paraugus to ražošanas un izplatīšanas vietās;
- 2) apturēt neatbilstošu fasēto preču partiju realizāciju līdz konstatēto neatbilstību novēršanai.

10.² pants. Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmumu pārsūdzēšanas kārtība

(1) Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmums ir spēkā no tā pieņemšanas brīža.

(2) Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.”

9. Izteikt 11. pantu šādā redakcijā:

“11. pants. Fizisko un juridisko personu tiesības un pienākumi

(1) Fiziskajām un juridiskajām personām ir tiesības saņemt no Nacionālās metroloģijas institūcijas informāciju, kas saistīta ar mērījumu vienotības nodrošināšanu valstī.

(2) Ievērojot šo likumu un normatīvos aktus par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli, personām, kuras lieto valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautos mērīšanas līdzekļus, ir pienākums nodrošināt:

- 1) mērījumu pareizību;
- 2) mērvienību un to apzīmējumu pareizu lietošanu;
- 3) pierādījumus par mērīšanas līdzekļu atbilstības novērtēšanu pirms to nodošanas lietošanā, kā arī attiecīgo marķējumu un zīmogojumu saglabāšanu;
- 4) mērīšanas līdzekļu atkārtotās verificēšanas vai kalibrēšanas periodiskuma ievērošanu;
- 5) mērīšanas procesu pareizu izpildi;
- 6) mērīšanas līdzekļu lietošanas noteikumu ievērošanu.

(3) Mērīšanas līdzekļu ražotājam pirms mērīšanas līdzekļu laišanas tirgū un nodošanas lietošanā ir pienākums nodrošināt to projektēšanu, ražošanu un atbilstības novērtēšanas procedūras, ievērojot šo likumu un normatīvos aktus par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli. Minētajos normatīvajos aktos norādītajos gadījumos daļu no ražotāja pienākumiem var pildīt ražotāja pilnvarots pārstāvis.

(4) Mērīšanas līdzekļu importētājam pirms mērīšanas līdzekļu laišanas tirgū un nodošanas lietošanā ir pienākums nodrošināt to atbilstību šim likumam un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli.

(5) Mērīšanas līdzekļu izplatītājam pirms mērīšanas līdzekļu piedāvāšanas tirgū un nodošanas lietošanā ir pienākums pārliecināties par to atbilstību šim likumam un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli, tajā skaitā pārliecināties, ka mērīšanas līdzeklis ir marķēts ar attiecīgajiem atbilstības un informatīvajiem marķējumiem, nodrošināts ar zīmogojumiem, kas nepieļauj mērīšanas līdzekļa metroloģisko parametru regulēšanu, un ka tam pievienoti visi nepieciešamie atbilstības novērtēšanas dokumenti, kā arī lietošanas instrukcija valsts valodā.

(6) Personas, kuras uzstāda valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautos mērīšanas līdzekļus, ir atbildīgas par mērīšanas līdzekļa uzstādīšanas atbilstību ražotāja instrukcijai un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām mērīšanas līdzekļiem un to metroloģisko kontroli.

(7) Fasēto preču ražotājs (iepakotājs), importētājs vai izplatītājs, kurš pirmais laiž fasētās preces Latvijā tirgū, ir atbildīgs par fasēto preču satura daudzuma un uz to iepakojuma esošā marķējuma atbilstību šim likumam un normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām fasētajām precēm un to metroloģisko kontroli.”

10. Izteikt 13. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Nacionālā metroloģijas padome ir konsultatīva institūcija, kuras sastāvā ir pilnvaroti tautsaimniecības nozaru pārstāvji. Šīs padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets. Padomes personālsastāvu apstiprina ekonomikas ministrs.”

11. 14. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“14. pants. Nacionālā metroloģijas institūcija

(1) Nacionālo metroloģijas institūciju nosaka Ministru kabinets.”;

izteikt trešās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“**(3) Nacionālās metroloģijas institūcijas galvenie uzdevumi ir:**”;

izteikt trešās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“**2) apstiprināt nacionālos mērīšanas līdzekļu tipus un reģistrēt tos Valsts mērīšanas līdzekļu reģistrā;**”

12. Aizstāt 16. panta trešajā daļā vārdus “Metroloģijas birojs” ar vārdiem “Nacionālā metroloģijas institūcija”.

13. Izslēgt VIII nodaļu.

14. Izslēgt 18. panta otro daļu.

15. Papildināt pārejas noteikumus ar 12., 13. un 14. punktu šādā redakcijā:

“12. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. janvārim izdod noteikumus, kas nosaka institūciju, kura veic nacionālās metroloģijas institūcijas funkcijas.

13. Līdz šo pārejas noteikumu 12. punktā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs” Metroloģijas birojs ir šā likuma 14. pantā minētā Nacionālā metroloģijas institūcija un tā ir atbildīga par šā likuma un citu normatīvo aktu ievērošanu metroloģijas jomā.

14. Līdz šo pārejas noteikumu 12. punktā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai šajā likumā noteikto Nacionālās akreditācijas institūcijas paziņojumu par akreditētām institūcijām publicē nevis Nacionālās akreditācijas institūcijas oficiālajā tīmekļa vietnē, bet oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.”

16. Izslēgt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 2. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 22.05.2013., Nr.97.

173. 356L/11 Grozījumi Komerclikumā

Izdarīt Komerclikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 15. nr.; 2002, 6. nr.; 2004, 10. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 8. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 68. nr.; 2011, 99., 107. nr.; 2012, 104., 199. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 4.¹ panta pirmās daļas 7. punktā vārdus “un pārstāvi filiālē” ar vārdiem “vai personu, kura pilnvarota pārstāvēt ārvalsts komersantu darbībās, kas saistītas ar filiāli”.

2. Izteikt 4.² panta pirmās daļas 7. punktu šādā redakcijā:

“7) personu, kura pilnvarota pārstāvēt ārvalsts komersantu darbībās, kas saistītas ar filiāli;”.

3. Papildināt 7. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ikvienai personai pēc rakstveida pieprasījuma iesniegšanas ir tiesības par maksu saņemt komercreģistra iestādes paziņojumu par katru attiecīgā komersanta reģistrācijas lietā saņemtu pieteikumu. Komercreģistra iestāde paziņojumu nosūta pieteikuma saņemšanas dienā. Paziņojumā norāda pieteikuma būtību un tā saņemšanas datumu. Paziņojuma nosūtīšanas veidu un kārtību, kā arī maksas apmēru nosaka Ministru kabinets.”

4. Papildināt 8. panta piektās daļas 5. punktu pēc vārdiem “darbības izbeigšanu un likvidāciju” ar vārdiem “norādot darbības izbeigšanas pamatu”.

5. 9. pantā:

izteikt pirmo un 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1) Komercreģistra iestādei iesniedzami dokumenti, kas pamato ieraksta izdarīšanu komercreģistrā, un citi likumā noteiktie dokumenti. Šie dokumenti iesniedzami papīra vai elektroniskā formā. Komercreģistra iestādei iesniedz attiecīgā dokumenta oriģinālu vai tā attiecīgi apliecinātu kopiju. Ja likumā noteikts, ka personas paraksts uz dokumenta (pieteikuma, pieteikumam pievienojama vai cita dokumenta) apliecināms notariāli, šī prasība ir izpildīta, ja parakstu apliecinājis zvērināts notārs, komercreģistra iestādes amatpersona vai, ja dokuments sastādīts elektroniskā formā, tas parakstīts ar drošu elektronisko parakstu. Ja dokuments tiek iesniegts elektroniskā formā, izmantojama komercreģistra iestādes pārziņā esoša speciālā tiešsaistes forma. Ja likumā noteikts, ka personas paraksts uz dokumenta (pieteikuma, pieteikumam pievienojama vai cita dokumenta) apliecināms notariāli, pilnvarojums citai personai parakstīt šādu dokumentu apliecināms notariāli. Apliecinot parakstu, zvērināts notārs pārbauda personas rīcībspēju un pilnvarnieka vai pārstāvja pilnvaru apjomu. Ja personas parakstu apliecina komercreģistra iestādes amatpersona, personas rīcībspēju un pilnvarnieka vai pārstāvja pilnvaru apjomu pārbauda komercreģistra iestādes amatpersona. Ja dokuments sastādīts elektroniskā formā un parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, komercreģistra iestādes amatpersona pārbauda personas rīcībspēju, pamatojoties uz Iedzīvotāju reģistra datiem, kā arī pilnvarnieka vai pārstāvja pilnvaru apjomu.

(1¹) Ārvalstīs izdotus publiskus dokumentus legalizē starptautiskajos līgumos noteiktajā kārtībā, un tiem pievieno notariāli apliecinātu tulkojumu latviešu valodā. Privātiem dokumentiem svešvalodā pievieno apliecinātu tulkojumu latviešu valodā atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas nosaka kārtību, kādā apliecināmi dokumentu tulkojumi valsts valodā. Komercreģistra iestādei

iesniedzamiem dokumentiem latviešu valodā var pievienot to tulkojumu svešvalodā. Ja konstatēta pretruna starp latviešu valodā iesniegtu dokumentu un tā tulkojumu svešvalodā, komersants vai persona, kuras interesēs šis tulkojums iesniegts, nevar to izmantot pret trešo personu. Trešā persona attiecībā uz komersantu vai personu, kuras interesēs tulkojums iesniegts, var atsaukties uz šo tulkojumu, izņemot gadījumu, kad trešā persona zināja dokumenta saturu latviešu valodā.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Komercreģistra iestādei iesniedz notariālā akta grāmatas izrakstu no kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) sapulces protokola vai lēmuma, ja kapitālsabiedrības statūtos noteikts, ka dalībnieku (akcionāru) sapulces norisi apliecina zvērināts notārs.”

6. 10. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“10. pants. Ieraksta izdarīšana komercrēģistrā un dokumentu pievienošana reģistrācijas lietai”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personas paraksts apliecināms notariāli:

- 1) uz pieteikuma:
 - a) par komersanta ierakstīšanu komercrēģistrā,
 - b) par personālsabiedrības biedra ar pārstāvības tiesībām maiņu vai pārstāvības tiesību izmaiņām,
 - c) par prokūras izdošanu, atsaukšanu vai tās apjoma izmaiņām,
 - d) par personālsabiedrības likvidatora iecelšanu vai atsaukšanu,
 - e) vai visiem iesniegtajiem pieteikumiem, ja tas paredzēts kapitālsabiedrības statūtos vai personālsabiedrības iepriekš komercrēģistra iestādei iesniegtā visu biedru parakstītā pieteikumā;
- 2) uz šādiem pieteikumam pievienojamiem dokumentiem:
 - a) sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieku sapulces vai akciju sabiedrības padomes sēdes protokola vai tā atvasinājuma, ja pieņemts lēmums par attiecīgās kapitālsabiedrības valdes locekļa ievēlēšanu vai atsaukšanu,
 - b) akciju sabiedrības akcionāru sapulces protokola vai tā atvasinājuma, ja pieņemts lēmums par akciju sabiedrības padomes locekļa ievēlēšanu vai atsaukšanu,
 - c) kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) sapulces protokola vai tā atvasinājuma un kapitālsabiedrības pilna statūtu teksta jaunajā redakcijā, ja pieņemts lēmums par kapitālsabiedrības statūtu grozījumiem,
 - d) kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) sapulces protokola vai tā atvasinājuma, ja pieņemts lēmums par kapitālsabiedrības likvidatora ievēlēšanu vai atsaukšanu,
 - e) sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieku reģistra nodalījuma,
 - f) personas piekrišanas ieņemt kapitālsabiedrības valdes locekļa amatu, izņemot gadījumu, kad valdes locekļa piekrišana ietverta pieteikumā komercrēģistra iestādei un viņa paraksts uz pieteikuma apliecināts notariāli,
 - g) personas piekrišanas ieņemt komercsabiedrības likvidatora amatu,
 - h) visiem akciju sabiedrības padomes sēdes protokoliem vai to atvasinājumiem, ja tas paredzēts akciju sabiedrības statūtos,
 - i) visiem kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) sapulces protokoliem, ja tas paredzēts kapitālsabiedrības statūtos.”;

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ieraksts komercreģistrā izdarāms un dokumenti reģistrācijas lietai pievienojami tajā pašā dienā, kad pieņemts lēmums par ieraksta izdarišanu vai dokumentu pievienošanu reģistrācijas lietai.”

7. 107. pantā:

papildināt pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Pieteikumam pievieno katra likvidatora rakstveida piekrišanu būt par likvidatoru. Piekrišanā likvidators norāda tās sabiedrības firmu un reģistrācijas numuru, par kuras likvidatoru viņš piekritis kļūt.”;

izslēgt ceturto daļu.

8. Izteikt 136. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Dalībnieks ir persona, kas ierakstīta dalībnieku (akcionāru) reģistrā, ja likumā nav noteikts citādi.

(2) Dibinātājs iegūst dalībnieka statusu ar dienu, kad sabiedrība ierakstīta komercreģistrā.”

9. 149. panta trešajā daļā:

izteikt 5. punktu šādā redakcijā:

“5) katra valdes locekļa rakstveida piekrišanu būt par valdes locekli. Ja līdz sabiedrības ierakstīšanai komercreģistrā mainās tās firma, rakstveida piekrišana atkārtoti nav jāiesniedz;”;

papildināt daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) dalībnieku reģistra pirmo nodalījumu.”

10. Izslēgt 157. panta otro daļu.

11. Izslēgt 161. panta piektās daļas pirmo teikumu.

12. Papildināt likumu ar 169.¹ pantu šādā redakcijā:

“169.¹ pants. Valdes locekļu atbildība par dalībnieku reģistra vešanas noteikumu pārkāpšanu

Valdes loceklis atbild par dalībniekam, daļas atsavinātājam vai daļas ieguvējam nodarītajiem zaudējumiem, kas radušies, valdes loceklim pārkāpjot šā likuma 187. un 187.¹ panta noteikumus.”

13. Papildināt 180. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ja sabiedrībai ir nesadalītā peļņa, dalībnieki šajā likumā noteiktajā kārtībā var lūgt valdi sasaukt dalībnieku sapulci, lai pieņemtu lēmumu par peļņas izlietošanu. Valde paziņojumam par sapulces sasaukšanu pievieno priekšlikumu par peļņas izlietošanu, kurā norāda šā panta trešajā daļā minētās ziņas.”

14. Papildināt 186. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Katrai daļai tiek piešķirts individuāls, nemainīgs kārtas numurs. Kārtas numuru piešķir daļu izlaišanas secībā.”

15. Izteikt 187. pantu šādā redakcijā:

“187. pants. Dalībnieku reģistrs

(1) Daļu un to apmaksas uzskaitē, daļu pārejas atspoguļošanai, kā arī dalībnieku tiesību nodrošināšanai sabiedrība ved dalībnieku reģistru.

(2) Dalībnieku reģistrs ir lieta, kuru veido atsevišķi nodalījumi. Nodalījums ir dokuments, kuru veido vienā reizē izdarīto ierakstu kopums, kas atspoguļo pilnu aktuālo dalībnieku sastāvu.

(3) Dalībnieku reģistra nodalījumu sastāda divos eksemplāros. Vienu nodalījuma eksemplāru pievieno dalībnieku reģistram, bet otru šajā likumā noteiktajā kārtībā iesniedz komercreģistra iestādei.

(4) Dalībnieku reģistrs glabājams 10 gadus pēc sabiedrības izslēgšanas no komercreģistra.

(5) Katrā dalībnieku reģistra nodalījumā norāda sabiedrības firmu, reģistrācijas numuru, juridisko adresi un — attiecīgos gadījumos — ziņas par to, ka sabiedrība ir likvidācijas vai maksātnespējas procesā, kā arī dokumenta nosaukumu “Dalībnieku reģistra nodalījums” un ieraksta šādas ziņas:

- 1) nodalījuma kārtas numuru un datumu;
- 2) ieraksta kārtas numuru, izmantojot vienlaidus ierakstu numerāciju no pirmā dalībnieku reģistra nodalījuma;
- 3) daļu kārtas numurus;
- 4) ziņas par dalībniekiem:
 - a) fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi) un adresi, kurā tā sasniedzama,
 - b) juridiskajai personai un personālsabiedrībai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;
- 5) daļas nominālvērtību;
- 6) katra dalībnieka daļu skaitu;
- 7) dibināšanas līgumā vai pamatkapitāla palielināšanas noteikumos paredzēto daļu apmaksas termiņu, ja daļa nav apmaksāta;
- 8) datumu, kad pēc sabiedrības dibināšanas vai pamatkapitāla palielināšanas veikta daļu apmaksā pilnā apmērā;
- 9) dalībnieku kopīgo pārstāvi, kurš iecelts šā likuma 157. pantā noteiktajā kārtībā, norādot šā panta piektās daļas 4. punkta “a” vai “b” apakšpunktā minētās ziņas par viņu;
- 10) ziņas par daļām, ko ieguvusi pati sabiedrība, norādot daļu iegūšanas pamatu.

(6) Ierakstus dalībnieku reģistrā veic, ievērojot šādus noteikumus:

- 1) ieraksti izdarāmi hronoloģiskā secībā;
- 2) ierakstu dzēšana un svītrosana nav atļauta;
- 3) katrs jauns nodalījums pievienojams dalībnieku reģistra iepriekšējiem nodalījumiem;
- 4) izveidojot jaunu nodalījumu, tajā atspoguļojams pilns aktuālais dalībnieku sastāvs;
- 5) pilnībā apmaksātām daļām apmaksas stāvoklis nav jāatkārto.

(7) Dalībnieku reģistra pirmajā nodalījumā ieraksti izdarāmi saskaņā ar dibināšanas līgumā norādītajām ziņām.

(8) Turpmākie ieraksti dalībnieku reģistra nodalījumos izdarāmi saskaņā ar ziņām, kuras norādītas pieteikumā jaunu daļu iegūšanai vai paziņojumā par daļas pāreju vai citām izmaiņām dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās, kā arī šā likuma 192. pantā noteiktajos gadījumos.

(9) Katru nodalījumu ar savu parakstu apliecina valdes priekšsēdētājs vai valdes pilnvarots valdes loceklis. Valdes priekšsēdētāja vai valdes locekļa paraksts apliecināms notariāli. Šo noteikumu nepiemēro, ja dalībnieku reģistrā tiek izdarītas izmaiņas šā panta piektās daļas 4. punktā minētajās ziņās.

(10) Ja dalībnieks daļu atsavina, ierakstu dalībnieku reģistra nodalījumā ar savu parakstu apliecina arī daļas atsavinātājs un ieguvējs. Daļas atsavinātāja un ieguvēja paraksti apliecināmi notariāli.

(11) Ar dalībnieku reģistru ir tiesīgi iepazīties dalībnieki, valdes un padomes locekļi, revidents, kā arī kompetentas publiskas iestādes.

(12) Dalībniekam ir tiesības saņemt valdes priekšsēdētāja vai valdes pilnvarota valdes locekļa apliecinātu sabiedrības dalībnieku reģistra izrakstu par sev piederošajām daļām sabiedrībā vai pēdējā reģistra nodalījuma kopiju.”

16. Papildināt likumu ar 187.¹ pantu šādā redakcijā:

“187.¹ pants. Ieraksta izdarīšana dalībnieku reģistrā un pieteikuma par izmaiņām dalībnieku reģistrā iesniegšana komercreģistra iestādei

(1) Paziņojumu ieraksta izdarīšanai dalībnieku reģistrā sabiedrībai iesniedz persona, par kuru ieraksts izdarāms.

(2) Daļas atsavināšanas gadījumā daļas ieguvējs un atsavinātājs iesniedz kopīgu paziņojumu, ar kuru apliecina daļas nodošanu, vai tā darījuma akta oriģinālu vai notariāli apliecinātu kopiju, ar kuru daļas tiek nodotas.

(3) Ja daļas iegūtas piespiedu izolē, mantojumā vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu, paziņojumu sabiedrībai iesniedz daļas ieguvējs. Paziņojumam pievieno dokumentu, uz kura pamata daļas iegūtas, vai tā notariāli apliecinātu kopiju.

(4) Dalībnieks iesniedz paziņojumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās par viņu.

(5) Valde izdara ierakstu dalībnieku reģistrā bez attiecīgā paziņojuma, ja izmaiņas dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās izriet vienīgi no pamatkapitāla palielināšanas vai samazināšanas noteikumiem vai spēkā esoša reorganizācijas līguma, vai pārnesot nemainītu ierakstu no iepriekšējā nodalījuma.

(6) Valdei ir pienākums izdarīt ierakstu dalībnieku reģistrā vai celt motivētus iebildumus pret ieraksta izdarīšanu ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc tam, kad tā saņēmusi paziņojumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās. Valde atsaka ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistrā, ja daļu atsavināšana vai iegūšana notikusi pretēji likumam vai dibināšanas dokumentiem vai ja no sabiedrībai iesniegtajiem dokumentiem nav skaidri un nepārprotami redzama daļu pāreja.

(7) Triju darba dienu laikā pēc jaunā nodalījuma parakstīšanas valde iesniedz komercreģistra iestādei pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā. Pieteikumam pievieno pēdējo sabiedrības dalībnieku reģistra nodalījumu. Pieteikumā valde apliecina, ka ir ievēroti šā likuma un sabiedrības statūtu noteikumi par daļas atsavināšanu.”

17. Izteikt 188. pantu šādā redakcijā:

“188. pants. Daļas atsavināšana

(1) Dalībniekam ir tiesības brīvi atsavināt sev piederošo daļu, ja vien likumā vai statūtos nav noteikts citādi.

(2) Daļas atsavināšanas, tajā skaitā nodošanas, darījums slēdzams rakstveidā.

(3) Dāvināt, mainīt vai citādi atsavināt daļu (izņemot pārdošanu) dalībnieks drīkst tikai ar dalībnieku lēmumā izteiktu piekrišanu, ja statūtos nav noteikts citādi.

(4) Atsavināt drīkst tikai pilnībā apmaksātu daļu, ja statūtos nav noteikts citādi. Neapmaksātas daļas atsavināšanas gadījumā par daļas apmaksu ir atbildīgi atsavinātājs un ieguvējs kā solidāri kopparādnieki.”

18. Papildināt likumu ar 188.¹ pantu šādā redakcijā:

“188.¹ pants. Daļas labticīga iegūšana

(1) Daļas ieguvējs uzskatāms par labticīgu, ja tas daļu ieguvis no daļas atsavinātāja, kas ierakstīts kā sabiedrības dalībnieks komercreģistra iestādē esošā sabiedrības reģistrācijas lietai pievienotā dalībnieku reģistra nodaļumā.

(2) Daļas ieguvējs nav uzskatāms par labticīgu, ja viņam ir zināms, ka daļa nepieder atsavinātājam, atsavinātājs nav tiesīgs rīkoties ar šo daļu, atsavinātājam noteikts daļas atsavināšanas aizliegums, vai arī ieguvējam šie fakti nav zināmi viņa rupjas neuzmanības dēļ.”

19. Izteikt 189. pantu šādā redakcijā:

“189. pants. Dalībnieku pirmpirkuma tiesības

(1) Gadījumā, kad dalībnieka daļas tiek pārdotas, pārējiem dalībniekiem ir pirmpirkuma tiesības, ja statūtos nav noteikts citādi.

(2) Par daļas pārdošanu daļas pārdevējs vai daļas ieguvējs paziņo katram dalībniekam un valdei, paziņojumam pievienojot noslēgto pirkuma līgumu vai tā attiecīgi apliecinātu kopiju. Ja paziņojumu nosūta daļas ieguvējs, tas nosūtāms vienlaikus arī daļas pārdevējam. Paziņojumu dalībniekam nosūta uz dalībnieku reģistrā norādīto adresi.

(3) Pirmpirkuma tiesību izlietošanas termiņš ir viens mēnesis no dienas, kad paziņojums par daļas pārdošanu nosūtīts visiem dalībniekiem, ja statūtos nav noteikts īsāks termiņš. Dalībnieks var rakstveidā atteikties no pirmpirkuma tiesību izlietošanas pirms noteiktā termiņa beigām.

(4) Par pirmpirkuma tiesību izlietošanu vai atteikšanos tās izlietot dalībnieks paziņo personai, kura nosūtījusi paziņojumu par daļas pārdošanu, un valdei.

(5) Šā panta trešajā daļā noteiktā termiņa laikā daļas pārdevējam aizliegts rīkoties ar daļu, grozīt pirkuma līguma noteikumus vai veikt citas darbības, kas pasliktinātu pirmpirkumtiesīgā dalībnieka stāvokli gadījumā, ja viņš izlietotu pirmpirkuma tiesības.

(6) Ja daļas ieguvējs ir sabiedrības dalībnieks un dalībnieki izlieto pirmpirkuma tiesības, daļas sadalāmas starp daļas ieguvēju un dalībniekiem proporcionāli viņiem piederošajām daļām.

(7) Ja divi vai vairāki dalībnieki izlieto pirmpirkuma tiesības un pārdodamo daļu skaits ir pietiekams, tās sadala starp šiem dalībniekiem proporcionāli viņiem piederošajām daļām.

(8) Ja divi vai vairāki dalībnieki izlieto pirmpirkuma tiesības, bet pārdodamo daļu skaits nav pietiekams, lai tās sadalītu proporcionāli, starp šiem dalībniekiem rīko slēgtu izsoli uz atlikušajām daļām, kuras nevar proporcionāli sadalīt. Statūtos var paredzēt citu kārtību, kādā sadalāmas atlikušās daļas.”

20. Papildināt likumu ar 189.¹ pantu šādā redakcijā:

“189.¹ pants. Dalībnieka izpirkuma tiesības

(1) Ja dalībniekam pirmpirkuma tiesības nav bijis iespējams izlietot daļas pārdevēja vai daļas ieguvēja vainas dēļ, tad dalībniekam ir izpirkuma tiesības.

(2) Dalībnieka izpirkuma tiesībām piemēro Civillikuma noteikumus par izpirkumu, ciktāl šajā pantā nav noteikts citādi.

(3) Izpirkuma tiesības izlietojamas viena mēneša laikā no dienas, kad izpirkumtiesīgais dalībnieks uzzināja par pirmpirkuma tiesību neievērošanu, bet ne vēlāk kā gada laikā no dienas, kad sabiedrības reģistrācijas lietai pievienots dalībnieku reģistra nodalījums, kurā daļu ieguvējs ierakstīts kā dalībnieks.

(4) Izpirkuma tiesības var izlietot arī attiecībā uz tām daļām, uz kurām ieguvējs parakstījis proporcionāli izpērkamajām daļām vai kuras tas ieguvis līdz izpirkuma tiesību izlietošanas dienai.

(5) Ja izlietot izpirkuma tiesības piesakās vairāki izpirkumtiesīgie dalībnieki, daļas sadalāmas šā likuma 189. pantā noteiktajā kārtībā.”

21. Aizstāt 193. panta pirmajā daļā skaitli un vārdus “188. panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumi” ar skaitli un vārdiem “188. panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumi”.

22. Izteikt 202. panta otrās daļas 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) dalībnieku reģistra pēdējo nodalījumu;”

23. Izteikt 216. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Dalībnieku sapulces lēmumu ieraksta protokolā vai sastāda atsevišķa dokumenta veidā. Protokolu paraksta sapulces vadītājs, protokolētājs un vismaz viens sapulces ievēlēts dalībnieks — protokola pareizības apliecinātājs. Lēmumu paraksta sapulces vadītājs. Ja lēmums iesniedzams komercreģistra iestādei, tad lēmumu paraksta sapulces vadītājs un vismaz viens dalībnieks, kas ievēlēts par lēmuma pareizības apliecinātāju. Komercreģistra iestādei iesniedz protokola vai lēmuma oriģinālu vai atvasinājumu, kura pareizību apliecina tās pašas personas, kuras parakstīja oriģinālu.”

24. Izteikt 218. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Piesakot statūtu grozījumus komercreģistra iestādei, pievieno dalībnieku sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par grozījumu izdarīšanu statūtos un pilnu statūtu tekstu jaunajā redakcijā, ko paraksta valde un tās personas, kuras parakstījušas attiecīgo dalībnieku sapulces protokolu.”

25. 224. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Lēmums par valdes locekļa ievēlēšanu ir spēkā arī tad, ja to pieņēmusi persona, kas nav ierakstīta dalībnieku reģistrā, bet mantojumā vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu ieguvusi visas sabiedrības daļas.”;

izslēgt 2.¹ daļas otro un trešo teikumu.

26. Papildināt 235. panta pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) akcionāru kopīgo pārstāvi, kas iecelts šā likuma 157. pantā noteiktajā kārtībā, norādot šā panta pirmās daļas 1. punkta “a” vai “b” apakšpunktā minētās ziņas par viņu.”

27. Izteikt 284. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Piesakot statūtu grozījumus komercreģistra iestādei, pievieno akcionāru sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par grozījumu izdarīšanu statūtos un pilnu statūtu tekstu jaunajā redakcijā, ko paraksta valde un tās personas, kuras parakstījušas attiecīgo akcionāru sapulces protokolu.”

28. Izteikt 285. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Protokolu paraksta akcionāru sapulces vadītājs un sekretārs, kā arī vismaz viens sapulces ievēlēts akcionārs — protokola pareizības apliecinātājs. Komercreģistra iestādei iesniedz protokola oriģinālu vai atvasinājumu, kura pareizību apliecina tās pašas personas, kuras parakstīja oriģinālu.”

29. Izslēgt 305. panta 2.¹ daļas otro un trešo teikumu.

30. Izslēgt 320. panta pirmās daļas 2. punkta otro teikumu.

31. Izslēgt 333.³ panta sesto daļu.

32. Izslēgt 333.⁵ panta trešo daļu.

33. Papildināt pārejas noteikumus ar 28., 29., 30., 31., 32., 33. un 34. punktu šādā redakcijā:

“28. Šā likuma 7. panta ceturtdā daļa stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

29. Komercreģistra iestādes amatpersona šā likuma 9. panta pirmajā daļā un 10. panta otrajā daļā noteiktos personas paraksta apliecinājumus pilnā apjomā veic, sākot ar 2014. gada 1. janvārī. Līdz 2013. gada 31. decembrim komercreģistra iestādes amatpersona apliecina personas parakstu uz pieteikuma par:

- 1) komersanta ierakstīšanu komercreģistrā, ja pieteikums iesniegts par individuālā komersanta ierakstīšanu komercreģistrā;
- 2) kapitālsabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā, ja kapitālsabiedrību dibina viens dibinātājs;
- 3) tādas kapitālsabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā, kura atbilst šā likuma 185.¹ panta pirmās daļas noteikumiem.

30. Ja šā likuma 10. panta otrajā daļā minētais pieteikums vai tam pievienotais dokuments ir iesniegts komercreģistra iestādei līdz 2013. gada 30. jūnijam, bet komercreģistra iestādes amatpersona to izskata pēc 2013. gada 30. jūnija, tā ir tiesīga pieņemt attiecīgu lēmumu arī tad, ja paraksts uz pieteikuma vai tam pievienotā dokumenta nav notariāli apliecināts (izņemot pieteikumu par komersanta ierakstīšanu komercreģistrā un personas piekrišanu ieņemt kapitālsabiedrības valdes locekļa vai komercsabiedrības likvidatora amatu).

31. Līdz 2013. gada 30. jūnijam komercreģistrā reģistrētas sabiedrības ar ierobežotu atbildību atbilstoši šā likuma 187. panta prasībām sastāda un ne vēlāk kā 2015. gada 30. jūnijā iesniedz komercreģistra iestādei aktuālo sabiedrības dalībnieku reģistru.

32. Šā likuma noteikumi par izpirkuma tiesībām ir piemērojami, ja sabiedrības ar ierobežotu atbildību pamatkapitāla daļas atsavināšanas, tajā skaitā nodošanas, darījums ir noslēgts pēc 2013. gada 30. jūnija.

33. Laikā no 2013. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 30. jūnijam kapitālsabiedrība, kura reģistrēta komercreģistrā līdz 2013. gada 30. jūnijam, ir tiesīga dalībnieku vai akcionāru sapulcē pieņemt lēmumu par statūtu grozījumiem, kas nosaka, ka dalībnieku vai akcionāru sapulces norisi apliecina zvērināts notārs (9. panta 3.¹ daļa), ar dalībnieku vai akcionāru sapulcē klātesošo dalībnieku vai akcionāru vienkāršu balsu vairākumu.

34. Grozījumi šā likuma 333.³ pantā par sestās daļas izslēgšanu un grozījumi 333.⁵ pantā par trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 2. maijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2013. gada 22. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 22.05.2013., Nr.97.

174. 357L/11 Grozījumi Pilsonības likumā

Izdarīt Pilsonības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 17. nr.; 1995, 8. nr.; 1997, 5. nr.; 1998, 22. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu “ārvalstnieks” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “citas valsts pilsonis” (attiecīgā locījumā).

2. Izteikt likumā lietotos terminus un to skaidrojumus šādā redakcijā:

“Likumā lietotie termini

Bezvalstnieks — persona, kuru neviena valsts nav saskaņā ar tās likumiem atzinusi par savu pilsoni, izņemot personu, kura ir likuma “Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības” subjekts.

Dubultā pilsonība — personas piederība pie vairāku valstu pilsonības (pavalstniecības).

Pēcņācēji — lejupējie radnieki taisnā līnijā.

Pastāvīgā dzīvesvieta — vieta, kuru persona deklarējusi kā savu dzīvesvietu Latvijā, kurā tā faktiski dzīvo un var to apliecināt, iesniedzot valsts, pašvaldības vai komersanta izziņu vai citus pierādījumus, kas apstiprina faktu, ka persona dzīvo Latvijā.”

3. Izteikt 1. pantu šādā redakcijā:

“1. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir, balstoties uz 1919. gada 23. augusta Likumu par pavalstniecību, Latvijas valsts nepārtrauktības doktrīnu un Latvijas valsts interesēm:

- 1) noteikt personas, kuras uzskatāmas par Latvijas pilsoņiem, un garantēt Latvijas pilsonības pastāvēšanu un turpinātību;
- 2) nodrošināt valstsnācijas piederīgajiem (latviešiem) un autohtoniem (līviem) tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoņiem;
- 3) dot iespēju Latvijas trimdiniekiem un viņu pēctečiem reģistrēties par Latvijas pilsoņiem;
- 4) veicināt saliedētas un uz Latvijas tautas kopīgajām vērtībām balstītas Latvijas sabiedrības attīstību;
- 5) atzīt dubulto pilsonību atbilstoši Latvijas valsts politiskajiem mērķiem un interesēm un pieaugošas mobilitātes apstākļos saglabāt Latvijas pilsoņu kopumu.”

4. Papildināt likumu ar 1.¹ pantu šādā redakcijā:

“1.¹ pants. Latvijas pilsonība

(1) Latvijas pilsonība ir personas noturīga tiesiska saikne ar Latvijas valsti.

(2) Latvijas pilsonības saturu veido pilsoņa un valsts savstarpēji saistīto tiesību un pienākumu kopums.”

5. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Piederība pie Latvijas pilsonības

(1) Latvijas pilsonis ir:

- 1) persona, kura bija Latvijas pilsonis 1940. gada 17. jūnijā, kā arī šīs personas pēcnācējs, ja šī persona vai tās pēcnācējs likumā noteiktajā kārtībā līdz 2013. gada 1. oktobrim reģistrējās par Latvijas pilsoni vai tiem bija tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni atbilstoši šā likuma 2. panta 1. punktam redakcijā, kāda bija spēkā līdz 2013. gada 1. oktobrim;
- 2) persona, kuras dzimšanas brīdī abi tās vecāki ir Latvijas pilsoņi vai viens no viņiem ir Latvijas pilsonis, ja ievēroti šā likuma 9. panta otrās vai piektās daļas nosacījumi;
- 3) latvietis vai līvs, kurš Latvijā apliecinājis visus šādus nosacījumus:
 - a) ka viņa priekštecis 1881. gadā vai vēlāk pastāvīgi dzīvoja Latvijas teritorijā, kāda tā pastāvēja līdz 1940. gada 17. jūnijam,
 - b) savu latviešu valodas prasmi saskaņā ar šā likuma 20. pantu vai no latviešu valodas prasmes pārbaudes ir atbrīvots saskaņā ar šā likuma 21. pantu,
 - c) savu piederību pie valstsnācijas (latviešiem) vai autohtoniem (līviem), iesniedzot dokumentāru apstiprinājumu tam, ka viņš vai vismaz viens no viņa vecākiem vai vecvecākiem ir piederīgs pie valstsnācijas vai autohtoniem, vai arī paskaidrojumu tam, kādēļ šādu apstiprinājumu nav iespējams iesniegt, un minētā apstiprinājuma vietā iesniedzis citus apliecinājumus. Šo apstiprinājumu var aizstāt ar apliecinājumu par piederību pie latviešu kopienas savā dzīvesvietā ārpus Latvijas;
- 4) sieviete, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā un kura saskaņā ar 1919. gada 23. augusta Likuma par pavalstniecību 7. pantu bija zaudējusi Latvijas pavalstniecību, un viņa pēcnācējs, ja viņa vai viņš reģistrējies likumā noteiktajā kārtībā, ievērojot šā likuma 9. panta otrās daļas nosacījumus;
- 5) bērns, kurš atrasts Latvijas teritorijā un kura vecāki nav zināmi, vai cits bez vecāku gādības palicis bērns, kurš Latvijā atrodas ārpusģimenes aprūpē, izņemot bērnu, kura vecākiem ir pārtrauktas aizgādības tiesības;
- 6) bārenis, kurš Latvijā atrodas ārpusģimenes aprūpē.

(2) Gribu reģistrēt bērnu par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta pirmo daļu pauž:

- 1) bērna likumiskais pārstāvis, ja bērns vēl nav sasniedzis 15 gadu vecumu;
- 2) pats bērns vecumā no 15 līdz 18 gadiem.

(3) Latvijas pilsonību vienlaikus ar šā panta pirmās daļas 2. vai 3. punktā minēto personu var iegūt arī šīs personas bērns līdz 15 gadu vecuma sasniegšanai.

(4) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā izskata iesniegumus un reģistrē personu par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta nosacījumiem. Šā panta pirmās daļas 3. punktā minētās personas iesniegumu izskata gadā laikā.”

6. Izslēgt 3. pantu.

7. Izteikt 3.¹ pantu šādā redakcijā:

“3.¹ pants. Pēc 1991. gada 21. augusta Latvijā dzimuša bezvalstnieku vai nepilsoņu bērna atzīšana par Latvijas pilsoni

(1) Bērns, kurš dzimis Latvijā pēc 1991. gada 21. augusta, atzīstams par Latvijas pilsoni vienlaikus ar bērna dzimšanas fakta reģistrāciju, pamatojoties uz viena vecāka pausto gribu, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

- 1) abi bērna vecāki ir bezvalstnieki vai nepilsoņi;
- 2) šā vecāka pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, bet, ja vecāks Latvijā ieradies pēc 1992. gada 1. jūlija, viņam ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja.

(2) Bērns, kurš nav atzīts par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta pirmo daļu, atzīstams par Latvijas pilsoni līdz 15 gadu vecuma sasniegšanai, pamatojoties uz viena vecāka iesniegumu, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

- 1) bērns pirms tam visu laiku bijis bezvalstnieks vai nepilsonis;
- 2) bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā;
- 3) abi bērna vecāki ir bezvalstnieki vai nepilsoņi;
- 4) tā vecāka pastāvīgā dzīvesvieta, ar kuru kopā bērns dzīvo, ne mazāk kā pēdējos piecus gadus ir Latvijā (personai, kura Latvijā ieradies pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas dienas).

(3) Bērns, kurš nav atzīts par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta pirmo vai otro daļu, atzīstams par Latvijas pilsoni pēc 15 gadu vecuma sasniegšanas, pamatojoties uz viņa iesniegumu, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

- 1) abi viņa vecāki ir bezvalstnieki vai nepilsoņi;
- 2) viņa pastāvīgā dzīvesvieta ne mazāk kā pēdējos piecus gadus līdz iesnieguma iesniegšanai ir Latvijā;
- 3) uz viņu neattiecas šā likuma 11. panta pirmās daļas 1. punktā minētie ierobežojumi;
- 4) viņš nav notiesāts par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu Latvijā vai kādā citā valstī, kur izdarītais noziegums arī Latvijā kvalificējams kā smags vai sevišķi smags. Šis nosacījums neattiecas uz personu, kura notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ārvalstī, ja Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atzīts, ka attiecībā uz šo personu notiesājošs spriedums ticis pieņemts, neievērojot taisnīgas tiesas vai soda samērīguma principu;
- 5) viņš apliecina savu latviešu valodas prasmi saskaņā ar šā likuma 20. pantu vai iesniedz kādu no šā likuma 21. pantā minētajiem dokumentiem.

(4) Bērns atzīstams par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta pirmo, otro vai trešo daļu arī tad, ja:

- 1) bērna māte ir nepilsonē vai bezvalstniece un dzimšanas akta ierakstā nav ziņu par bērna tēvu;
- 2) viens no bērna vecākiem ir nepilsonis vai bezvalstnieks, otra vecāka tiesiskais statuss Latvijā bērna dzimšanas brīdī bija bijušās PSRS pilsonis, bet laikā, kad tiek izskatīts iesniegums par bērna atzīšanu par Latvijas pilsoni, šā vecāka tiesiskais statuss Latvijā nav zināms;
- 3) viens no bērna vecākiem ir nepilsonis vai bezvalstnieks, bet otrs vecāks ir miris.

(5) Šā panta trešajā daļā paredzētās tiesības iesniegt iesniegumu par Latvijas pilsonības atzīšanu bērns var izmantot līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai.

(6) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā atzīst bērnu par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā panta nosacījumiem, kā arī kārtību, kādā tiek atzīts, ka notiesājošs spriedums ticis pieņemts, neievērojot taisnīgas tiesas vai soda samērīguma principu.”

8. 8. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“8. pants. Nepieļaujamība izraidīt no valsts Latvijas pilsoni”;

izslēgt pirmo daļu.

9. Papildināt likumu ar 8.¹ pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. Latvijas trimdinieku un viņu pēcnācēju pilsonība

(1) Ja persona, kura bija Latvijas pilsonis 1940. gada 17. jūnijā, vai šādas personas pēcnācējs iesniedz apliecinājumu tam, ka laikā no 1940. gada 17. jūnija līdz 1990. gada 4. maijam tā atstājusi Latviju, glābdamās no PSRS vai Vācijas okupācijas režīma vai tikusi deportēta un minēto iemeslu dēļ līdz 1990. gada 4. maijam nav atgriezusies Latvijā uz pastāvīgu dzīvi, tad šī persona un tās pēcnācējs saglabā tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētās personas pēcnācējs, kurš dzimis līdz 2014. gada 1. oktobrim, iesniedz apliecinājumu tam, ka vismaz viens no viņa priekštečiem ir bijis šā panta pirmajā daļā minētā persona, tad viņš saglabā tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni. Attiecībā uz bērnu līdz 15 gadu vecumam apliecinājumu pauž viņa likumiskais pārstāvis.

(3) Šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētajai personai, reģistrējoties par Latvijas pilsoni, var izveidoties dubultā pilsonība.

(4) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā pieņem un izskata šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētās personas apliecinājumu un reģistrē šo personu par Latvijas pilsoni. Iesniegumu izskata četru mēnešu laikā.”

10. Izteikt 9. pantu šādā redakcijā:

“9. pants. Dubultā pilsonība

(1) Latvijas pilsonība saglabājas Latvijas pilsonim, kurš ir:

- 1) ieguvis citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts pilsonību;
- 2) ieguvis citas Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts pilsonību;
- 3) ieguvis Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas vai Jaunzēlandes pilsonību;
- 4) ieguvis tādas valsts pilsonību, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu;
- 5) ieguvis šīs daļas 1., 2., 3. un 4. punktā neminētas valsts pilsonību, bet saņēmis Ministru kabineta atļauju saglabāt Latvijas pilsonību atbilstoši svarīgām valsts interesēm. Ministru kabinets lēmumu pieņem ne vēlāk kā gada laikā, un tas nav pārsūdzams;
- 6) automātiski ieguvis citas valsts pilsonību apprecoties (ieguvis *ex lege*) vai adopcijas rezultātā.

(2) Personai, kura pēc 2013. gada 1. oktobra iegūst Latvijas pilsonību atbilstoši šā likuma 2. panta pirmās daļas 2. vai 4. punktam, dubultā pilsonība var izveidoties tikai tad, ja šai personai ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas, Jaunzēlandes vai tādas valsts pilsonība, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu, vai iepriekš neminētas valsts pilsonība, ja ir saņemta Ministru kabineta atļauja.

(3) Latviešiem un līviem, kuri pēc 2013. gada 1. oktobra iegūst Latvijas pilsonību atbilstoši šā likuma 2. panta pirmās daļas 3. punktam, var izveidoties dubultā pilsonība.

(4) Personai, kura tiek uzņemta Latvijas pilsonībā naturalizācijas kārtībā, nedrīkst izveidoties dubultā pilsonība, izņemot šā likuma 12. panta otrajā daļā paredzētos gadījumus.

(5) Bērnam, kurš pēc 2013. gada 1. oktobra iegūst Latvijas pilsonību atbilstoši šā likuma 2. panta pirmās daļas 2., 5. vai 6. punktam, var izveidoties dubultā pilsonība, ja ievēroti šā likuma 23. panta trešās daļas nosacījumi.

(6) Ja Latvijas pilsoni saskaņā ar ārvalsts likumiem var vienlaikus uzskatīt arī par attiecīgās ārvalsts pilsoni, tiesībattiecībās ar Latvijas Republiku viņš uzskatāms vienīgi par Latvijas pilsoni.”

11. Izteikt 11. pantu šādā redakcijā:

“11. pants. Naturalizācijas ierobežojumi

(1) Ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem, Latvijas pilsonībā neuzņem personu, kura:

- 1) ar savu uzvedību vai darbībām rada draudus Latvijas valsts un sabiedriskai drošībai, valsts demokrātiskajai konstitucionālajai iekārtai, valsts neatkarībai un teritoriālajai neaizskaramībai, tai skaitā, bet ne tikai:
 - a) vērsusies pret Latvijas Republikas neatkarību, demokrātisko parlamentāro valsts iekārtu vai Latvijā pastāvošo valsts varu,
 - b) pēc 1990. gada 4. maija paudusi fašisma, šovinisma, nacionālsociālisma, komunisma vai citas totalitārisma idejas vai musinājusi uz nacionālo vai rasu naidu vai nesaticību,
 - c) ir saistīta ar terorismu vai darbojas pretvalstiskā vai noziedzīgā organizācijā,
 - d) ir saistīta ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju;
- 2) bez Ministru kabineta atļaujas dien kādas citas valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā;
- 3) pēc 1940. gada 17. jūnija ir izvēlējusies Latvijas Republiku par dzīvesvietu tieši pēc demobilizēšanas no PSRS (Krievijas) bruņotajiem spēkiem vai PSRS (Krievijas) iekšējā karaspēka un līdz dienestā iesaukšanas vai iestāšanās dienai nav pastāvīgi dzīvojuši Latvijā;
- 4) ir bijusi PSRS vai Latvijas PSR valsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta štata darbinieks, izņemot personu, kura bijusi tikai PSRS vai Latvijas PSR Valsts drošības komitejas plānošanas un finanšu vai administratīvi saimnieciskās struktūrvienības darbinieks;
- 5) Latvijā vai kādā citā valstī ir notiesāta par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas kvalificējams kā noziedzīgs nodarījums arī Latvijā naturalizācijas iesnieguma izskatīšanas laikā. Šis nosacījums neattiecas uz personu, kura notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ārvalstī, ja Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atzīts, ka attiecībā uz šo personu notiesājošs spriedums ticis pieņemts, neievērojot taisnīgas tiesas vai soda samērīguma principu;
- 6) pēc 1991. gada 13. janvāra darbojusies pret Latvijas Republiku PSKP (LKP), Latvijas PSR Darbaļaužu internacionālajā frontē, Darba kolektīvu apvienotajā padomē, Kara un darba veterānu organizācijā, Vislatvijas sabiedrības glābšanas komitejā vai tās reģionālajās komitejās vai Latvijas komunistu savienībā;
- 7) nav izpildījusi nodokļu vai kādu citu maksājumu saistības pret Latvijas valsti.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. punktā minētais ierobežojums neattiecas uz personu, kura:

- 1) līdz naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienai ne mazāk kā 10 gadus ir laulībā ar Latvijas pilsoni;
- 2) 1940. gada 15. jūnijā bija Lietuvas vai 1940. gada 17. jūnijā bija Igaunijas pilsonis.

(3) Ministru kabinets nosaka institūcijas, kas izvērtē personas atbilstību šā panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem, kā arī kārtību, kādā tiek atzīts, ka notiesājošs spriedums ticis pieņemts, neievērojot taisnīgas tiesas vai soda samērīguma principu.”

12. Izteikt 12. pantu šādā redakcijā:

“12. pants. Naturalizācijas noteikumi

(1) Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā var uzņemt vienīgi personu:

- 1) kurai naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienā pastāvīgā dzīvesvieta ne mazāk kā pēdējos piecus gadus ir bijusi Latvijā, no kuriem kopumā pieļaujams gada pārtraukums, kas nevar būt pēdējā gadā pirms naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienas (citas valsts pilsonim vai bezvalstniekam piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas vai pastāvīgās uzturēšanās apliecības saņemšanas dienas);
- 2) kura prot latviešu valodu;
- 3) kura zina Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumus;
- 4) kura zina valsts himnas tekstu un Latvijas vēstures un kultūras pamatus;
- 5) kurai ir legāls iztikas avots;
- 6) kura ir iesniegusi paziņojumu par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības un saņēmusi iepriekšējās pilsonības valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šīs valsts likumi, vai pilsonības zaudēšanu apliecinošu dokumentu, bet nepilsonis vai bezvalstnieks — apliecinājumu, ka viņam nav citas valsts pilsonības. Šīs prasības neattiecas uz personu, kurai Latvijā piešķirts bēgļa statuss;
- 7) kura ir devusi solījumu par uzticību Latvijas Republikai;
- 8) uz kuru neattiecas šā likuma 11. pantā minētie naturalizācijas ierobežojumi.

(2) Ja Latvijas pilsonībā uzņem Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts pilsoni, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas, Jaunzēlandes pilsoni vai tādas valsts pilsoni, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu, tad viņš ir tiesīgs saglabāt attiecīgās valsts pilsonību.

(3) Uz šā panta otrajā daļā minēto personu neattiecas šā likuma 11. panta pirmās daļas 2. punkta nosacījumi, ja tā dien Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas, Jaunzēlandes valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā vai tādas valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu.

(4) Paziņojumu par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības un ekspatriācijas atļauju vai pilsonības zaudēšanu apliecinošu dokumentu persona iesniedz pēc tam, kad tai oficiāli paziņots, ka nav citu šķēršļu tās uzņemšanai Latvijas pilsonībā, un pēc tam, kad šī persona devusi solījumu par uzticību Latvijas Republikai, Ministru kabinets lemj par tās uzņemšanu Latvijas pilsonībā.

(5) Iesniedzot naturalizācijas iesniegumu, persona maksā valsts nodevu. Ministru kabinets nosaka valsts nodevas apmēru, samaksas kārtību un atvieglojumus.”

13. Izteikt 13. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Personu, kurai nav tiesību naturalizēties šajā likumā paredzētajā vispārējā kārtībā un uz kuru neattiecas šā likuma 11. pantā minētie naturalizācijas ierobežojumi, bet kurai ir īpaši nopelni Latvijai labā, var uzņemt Latvijas pilsonībā ar Saeimas lēmumu, kas tiek publicēts oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”. Uzņemot pilsonībā personu par īpašiem nopelniem Latvijai labā, uz to netiek attiecināti šā likuma 12. panta noteikumi, izņemot 12. panta pirmās daļas 7. punkta noteikumus, un tai var izveidoties dubultā pilsonība.”

14. Izslēgt 14. pantu.

15. Izteikt 15. panta tekstu šādā redakcijā:

“Ja viens no vecākiem iegūst vai ir ieguvis Latvijas pilsonību naturalizējoties, pēc naturalizējamās personas lūguma Latvijas pilsonību iegūst arī šīs personas bērni līdz 15 gadu vecumam, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā. Uz bērniem, kuri nav sasnieguši 15 gadu vecumu, neattiecas šā likuma 12. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 5., 7. un 8. punkta un 12. panta trešās, ceturtās un piektās daļas nosacījumi.”

16. Izslēgt 16. pantu.

17. Izteikt 17. pantu šādā redakcijā:

“17. pants. Naturalizācijas iesnieguma pieņemšanas, izskatīšanas, apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Naturalizācijas iesniegumu ir tiesības iesniegt personām no 15 gadu vecuma. Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā pieņem un izskata naturalizācijas iesniegumus. Iesniegumu izskata gada laikā no visu Ministru kabineta noteikumos norādīto dokumentu iesniegšanas dienas.

(2) Naturalizācijas iesnieguma izskatīšanu aptur, ja iesniedzējam Kriminālprocesa likumā noteiktajā gadījumā ir tiesības uz aizstāvību vai attiecībā uz viņu ierosināta pārbaudes lieta par sadarbības ar VDK fakta konstatēšanu, līdz stājas spēkā tiesas spriedums vai lieta tiek izbeigta.

(3) Ja personai naturalizācija atteikta ar šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu, naturalizācijas atteikumu var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu minētās institūcijas priekšniekam. Institūcijas priekšnieka lēmumu personai ir tiesības pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Ja personai naturalizācija atteikta ar šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas lēmumu sakarā ar šā likuma 11. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem nosacījumiem un šis lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz izlūkošanas vai pretizlūkošanas rezultātā iegūto informāciju, to var pārsūdzēt ģenerālprokuroram, kura lēmums nav pārsūdzams.

(5) Lēmumu par uzņemšanu pilsonībā pieņem Ministru kabinets. Ministru kabinets var pieņemt lēmumu par atteikumu uzņemt pilsonībā personu, kura ar savu uzvedību vai darbībām rada draudus Latvijas valsts drošībai un sabiedriskajai kārtībai, valsts demokrātiskajai konstitucionālajai iekārtai, valsts neatkarībai un teritoriālajai neaizskaramībai. Ministru kabineta lēmums nav pārsūdzams.

(6) Persona, kurai naturalizācija atteikta, atkārtotu naturalizācijas iesniegumu var iesniegt ne agrāk kā gada laikā pēc tam, kad beidzies šā lēmuma apstrīdēšanas (pārsūdzēšanas) termiņš un tas nav apstrīdēts (pārsūdzēts) vai arī ir stājies spēkā tiesas spriedums, ar kuru adresāta pieteikums noraidīts, vai Ministru kabinets pieņēmis lēmumu par atteikumu uzņemt pilsonībā.”

18. Izteikt 18. pantu šādā redakcijā:

“18. pants. Solījums par uzticību Latvijas Republikai, iegūstot Latvijas pilsonību

(1) Persona, kuru uzņem Latvijas pilsonībā, svinīgā ceremonijā dod un paraksta šādu solījumu par uzticību Latvijas Republikai:

“Es, (vārds, uzvārds), dzimis (dzimusi) (datums), kļūstot par Latvijas pilsoni, apsolu būt uzticīgs (uzticīga) Latvijas Republikai.

Apņemos būt lojāls (lojāla) Latvijai un godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus.

Solos aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, stiprināt latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību.

Apliecinu, ka mana rīcība nekad nebūs vērsta pret Latviju kā neatkarīgu un demokrātisku valsti.”

(2) Persona šo solījumu dod, ja noskaidrots, ka nav šķēršļu tās uzņemšanai Latvijas pilsonībā.

(3) Svinīgās ceremonijas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

19. Izteikt trešās nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaude”.

20. Izteikt 19. pantu šādā redakcijā:

“19. pants. Latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaudes kārtība

Latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaudes kārtību nosaka Ministru kabinets.”

21. Izteikt 21. pantu šādā redakcijā:

“21. pants. Latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaudes atvieglojumi un atbrīvojumi no šīs pārbaudes

(1) No latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaudes atbrīvo:

- 1) personu ar I grupas invaliditāti, personu ar II grupas invaliditāti, kas noteikta progresējošas psihiskas slimības dēļ, personu ar II vai III grupas invaliditāti, kas noteikta kurlmēmuma vai abpusēja kurluma dēļ, kā arī bērnu, kuram ir noteikta invaliditāte;
- 2) personu, kura ieguvusi pamatizglītību latviešu valodā, apgūstot tajā vairāk nekā pusi no pamatizglītības programmas.

(2) No latviešu valodas prasmes pārbaudes atbrīvo personu, kura ne agrāk kā piecus gadus pirms tam, kad iesniegts iesniegums par Latvijas pilsonības iegūšanu, ir apliecinājusi latviešu valodas prasmi:

- 1) līdz 2011. gada 31. augustam centralizētajā eksāmenā latviešu valodā (akreditētā izglītības programmā 9. klasei) vai centralizētajā eksāmenā latviešu valodā un literatūrā (akreditētā izglītības programmā 12. klasei) un to nokārtojusi atbilstoši A, B, C vai D līmenim;
- 2) pēc 2011. gada 31. augusta centralizētajā eksāmenā latviešu valodā (akreditētā izglītības programmā 9. klasei), iegūstot tajā kopējo procentuālo novērtējumu, kas nav mazāks par 50 procentiem, vai centralizētajā eksāmenā latviešu valodā (akreditētā izglītības programmā 12. klasei), iegūstot tajā kopējo procentuālo novērtējumu, kas nav mazāks par 20 procentiem;
- 3) ar dokumentu, kas apliecina augstākās izglītības studiju programmas apguvi latviešu mācību valodā.

(3) Uz šā likuma 2. panta pirmās daļas 3. punktā minēto personu un personu, kura sasniegusi 65 gadu vecumu, neattiecas šā likuma 20. panta 4. punkta noteikumi.

(4) Kārtību, kādā latviešu valodas prasmi un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanu apliecina šā panta trešajā daļā minētā persona un persona ar invaliditāti, kā arī latviešu valodas prasmes un Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumu, valsts himnas teksta, Latvijas vēstures un kultūras pamatu zināšanas pārbaudes atvieglojumus šā panta trešajā daļā minētajai personai un personai ar invaliditāti nosaka Ministru kabinets.”

22. Izteikt 23. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Latvijas pilsonim, kurš ir arī citas valsts pilsonis vai kuram citas valsts pilsonība tiek garantēta, ir tiesības atteikties no Latvijas pilsonības.

(2) Latvijas pilsonim, kurš ir ieguvis citas valsts pilsonību, ir pienākums 30 dienu laikā pēc tās iegūšanas iesniegt iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības. Šis pienākums neattiecas uz Latvijas pilsoni, kuram saskaņā ar šā likuma 9. panta pirmo daļu Latvijas pilsonība saglabājas.

(3) Latvijas pilsonis, kuram līdz pilngadības sasniegšanai ir izveidojusies dubultā pilsonība un kurš vēlas saglabāt citas valsts pilsonību, pēc pilngadības sasniegšanas līdz 25 gadu vecumam iesniedz iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības. Šis pienākums neattiecas uz Latvijas pilsoni, kuram saskaņā ar šā likuma 8.¹ pantu var izveidoties dubultā pilsonība vai saskaņā ar šā likuma 9. panta pirmo daļu Latvijas pilsonība saglabājas.

(4) Iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības var noraidīt, ja Latvijas pilsonis nav izpildījis nodokļu vai kādu citu maksājumu saistības pret Latvijas valsti.

(5) Iesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības, persona maksā valsts nodevu. Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā izskata atteikšanās iesniegumus, valsts nodevas apmēru, samaksas kārtību, atvieglojumus, kā arī šā panta ceturtajā daļā minēto saistību saturu.

(6) Personu, kura iesniegusi iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības saskaņā ar šā panta pirmo, otro un trešo daļu un zaudējusi Latvijas pilsonību, var uzņemt Latvijas pilsonībā tikai naturalizācijas kārtībā.”

23. Izteikt 24. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Latvijas pilsonību personai atņem, ja tā:

- 1) ieguvusi citas valsts pilsonību, neiesniedzot šā likuma 23. panta otrajā un trešajā daļā minēto iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības, un nav zaudējusi Latvijas pilsonību, ja Latvijas pilsonības atņemšanas gadījumā persona nekļūst par bezvalstnieku;
- 2) bez Ministru kabineta atļaujas brīvprātīgi dien kādas citas valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā, izņemot gadījumu, kad persona dien Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas, Jaunzēlandes valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā vai tādas valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu, un Latvijas pilsonības atņemšanas gadījumā persona nekļūst par bezvalstnieku;
- 3) apliecinot piederību pie Latvijas pilsonības vai naturalizējoties apzināti sniegusi nepatiesas ziņas vai noklusējusi faktus, kas attiecas uz Latvijas pilsonības iegūšanas vai atjaunošanas nosacījumiem;
- 4) veikusi darbību, kas vērsta uz vardarbīgu Latvijas Republikas valsts varas gāšanu, publiski aicinājusi vardarbīgi gāzt Latvijas Republikas Satversmē nostiprināto valsts varu vai vardarbīgi grozīt valsts iekārtu, publiski aicinājusi veikt vai veikusi organizatoriskas darbības, kas vērstas uz Latvijas Republikas valstiskās neatkarības likvidēšanu, tas konstatēts ar tiesas spriedumu un Latvijas pilsonības atņemšanas gadījumā šī persona nekļūst par bezvalstnieku.

(2) Latvijas pilsonības atņemšana personai neskar tās laulātā, bērnu vai citu ģimenes locekļu pilsonību.

(3) Šā panta pirmās daļas 3. punktā minētajā gadījumā lēmumu par Latvijas pilsonības atņemšanu pieņem, ja nav pagājuši vairāk kā 10 gadi no tās iegūšanas vai atjaunošanas.

(4) Šā panta trešajā daļā minētais 10 gadu termiņš neattiecas uz gadījumiem, kad:

- 1) persona bijusi notiesāta par kādu no Romas Starptautiskās krimināltiesas Statūtu 5. pantā minētajiem starptautiskajiem noziegumiem;
- 2) personai ir šā likuma 9. panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 4. punktā neminētas valsts pilsonība.

(5) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju un kārtību, kādā tā personai atņem Latvijas pilsonību. Persona, kurai Latvijas pilsonība atņemta ar atbildīgās institūcijas priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu, to var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu atbildīgās institūcijas priekšniekam. Institūcijas priekšnieka lēmumu personai ir tiesības pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.”

24. Izteikt 25. pantu šādā redakcijā:

“25. pants. Latvijas pilsonības atjaunošana

(1) Personai, kura zaudējusi Latvijas pilsonību vecāku vai adoptētāju izvēles dēļ bez tās rakstveida piekrišanas, Latvijas pilsonību līdz 25 gadu vecuma sasniegšanai pēc tās lūguma atjauno, ievērojot šā panta ceturtās daļas 1. un 3. punkta nosacījumus.

(2) Personu, kurai Latvijas pilsonība atņemta saskaņā ar šā likuma 24. panta pirmo daļu, var uzņemt Latvijas pilsonībā tikai naturalizācijas kārtībā, ja ir pagājuši ne mazāk kā pieci gadi pēc tam, kad beidzies attiecīgā lēmuma apstrīdēšanas (pārsūdzēšanas) termiņš un tas nav apstrīdēts (pārsūdzēts) vai arī ir stājies spēkā tiesas spriedums, ar kuru personas pieteikums noraidīts.

(3) Personai, kura ir ieguvusi šā likuma 9. panta pirmās daļas 1., 2., 3. vai 4. punktā minētas valsts pilsonību un Latvijas pilsonību zaudējusi, iesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības, vai kura ir ieguvusi šā likuma 9. panta pirmās daļas 1., 2., 3. vai 4. punktā minētas valsts pilsonību, neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības, un kurai Latvijas pilsonība atņemta ar tiesas spriedumu, ir tiesības iesniegt atbildīgajai institūcijai iesniegumu par Latvijas pilsonības atjaunošanu.

(4) Latvijas pilsonību neatjauno personai:

- 1) kura ieguvusi šā likuma 9. panta pirmās daļas 1., 2., 3. vai 4. punktā neminētas valsts pilsonību;
- 2) kura, apliecinot piederību pie Latvijas pilsonības vai naturalizējoties apzināti sniegusi nepatiesas ziņas, tādējādi nepamatoti ieguvusi Latvijas pilsonību un kurai Latvijas pilsonība ir atņemta ar tiesas spriedumu;
- 3) uz kuru attiecas šā likuma 11. pantā noteiktie ierobežojumi, izņemot 11. panta pirmās daļas 2. punktā noteiktos ierobežojumus, ja tā dien Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts, Austrālijas Savienības, Brazīlijas Federatīvās Republikas, Jaunzēlandes valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā vai tādas valsts bruņotajos spēkos vai militārā organizācijā, ar kuru Latvijas Republika noslēgusi līgumu par dubultās pilsonības atzīšanu.

(5) Ja personai Latvijas pilsonības atjaunošana atteikta ar šā panta sestajā daļā noteiktas institūcijas lēmumu, to var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu minētās institūcijas priekšniekam. Institūcijas priekšnieka lēmumu personai ir tiesības pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(6) Ja personai Latvijas pilsonības atjaunošana atteikta ar šā panta sestajā daļā noteiktas institūcijas lēmumu saskaņā ar šā likuma 11. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem nosacījumiem un šis lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz izlūkošanas vai pretizlūkošanas rezultātā iegūto informāciju, to var pārsūdzēt ģenerālprokuroram, kura lēmums nav pārsūdzams.

(7) Iesniedzot iesniegumu par Latvijas pilsonības atjaunošanu, persona maksā valsts nodevu. Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju, kārtību, kādā tā atjauno personai Latvijas pilsonību, un par Latvijas pilsonības atjaunošanu maksājamās valsts nodevas apmēru, samaksas kārtību un atvieglojumus.”

25. Izslēgt 26., 27. un 28. pantu.

26. Pārejas noteikumos:

izslēgt 1. un 2. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. un 14. punktu šādā redakcijā:

“5. Iesniegumi, kas saskaņā ar šā likuma 3.¹ pantu saņemti Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē līdz 2013. gada 1. oktobrim, izskatāmi saskaņā ar likumu, kas bija spēkā iesnieguma iesniegšanas dienā.

6. Lietās par Latvijas pilsonības atņemšanu, kuras tiesā ierosinātas līdz 2013. gada 1. oktobrim, nolēmumu par Latvijas pilsonības atņemšanu vai neatņemšanu tiesa pieņem saskaņā ar Civilprocesa likumu.

7. Personām, kuras Latvijas pilsonību ieguvušas līdz 2013. gada 1. oktobrim, šā likuma 24. panta trešajā daļā minētais 10 gadu termiņš sākas no 2013. gada 1. oktobra.

8. Ministru kabinets līdz 2013. gada 1. oktobrim izdod šajā likumā paredzētos noteikumus.

9. Naturalizācijas iesniegumi, kas iesniegti līdz 2013. gada 1. oktobrim, izskatāmi saskaņā ar likumu, kas bija spēkā iesnieguma iesniegšanas dienā.

10. Persona, kurai bija tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni saskaņā ar šā likuma 2. panta 1.³ punkta redakciju, kāda bija spēkā no 1998. gada 10. novembra līdz 2013. gada 1. oktobrim, bet kura nav reģistrējusies par Latvijas pilsoni, saglabā tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni līdz 2015. gada 1. oktobrim.

11. Persona, kura saskaņā ar šā likuma 2. panta 1.³ punkta redakciju, kāda bija spēkā no 1998. gada 10. novembra līdz 2013. gada 1. oktobrim, sākusi pamatizglītības vai vispārējās vidējās izglītības iegūvi latviešu valodā, saglabā tiesības reģistrēties par Latvijas pilsoni divus gadus pēc pilnas pamatizglītības, vispārējās vidējās izglītības vai profesionālās vidējās izglītības programmu apgūšanas latviešu valodā.

12. Persona, kura saskaņā ar šā likuma 21. panta pirmās daļas redakciju, kāda bija spēkā no 1998. gada 10. novembra līdz 2013. gada 1. oktobrim, ieguvusi augstāko izglītību latviešu mācībvalodas izglītības iestādē, līdz 2015. gada 1. oktobrim saglabā tiesības uz atbrīvojumu no latviešu valodas prasmes pārbaudes.

13. Šā likuma 23. panta trešajā daļā minētās personas, kuras 25 gadu vecumu sasniegušas līdz 2013. gada 1. oktobrim, triju gadu laikā no šā datuma iesniedz iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības.

14. Šā likuma 23. panta otrajā daļā minētās personas iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības iesniedz gada laikā no 2013. gada 1. oktobra.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 9. maijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2013. gada 23. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.05.2013., Nr.98.

175. 358L/11 Grozījumi Iedzīvotāju reģistra likumā

Izdarīt Iedzīvotāju reģistra likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 19. nr.; 2002, 7., 21. nr.; 2005, 22. nr.; 2007, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 78. nr.; 2011, 21. nr.; 2013, 6. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 2.¹ pantā vārdus “un uzraudzību”.

2. Izteikt 3. pantu šādā redakcijā:

“**3. pants.** Reģistrā iekļauj un aktualizē ziņas par:

- 1) Latvijas pilsoņiem un Latvijas nepilsoņiem;
- 2) personām, kuras Latvijā saņēmušas uzturēšanās atļauju, reģistrācijas apliecību vai pastāvīgās uzturēšanās apliecību;
- 3) personām, kurām Latvijā piešķirts bezvalstnieka, bēgļa vai alternatīvais statuss vai pagaidu aizsardzība;
- 4) personām, attiecībā uz kurām pieņemts lēmums par uzturēšanās atļaujas, reģistrācijas apliecības vai pastāvīgās uzturēšanās apliecības izsniegšanu.”

3. Izteikt 7. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pārvalde iekļauj un aktualizē Reģistrā ziņas par šā likuma 3. pantā minētajām personām.”

4. Papildināt likumu ar 7.¹ pantu šādā redakcijā:

“**7.¹ pants.** Reģistrā par personu norāda, ka tai ir:

- 1) aktīvs statuss, ja Reģistrā iekļautas ziņas par šā likuma 3. panta 1. un 2. punktā minētajām personām;
- 2) pasīvs statuss, ja:
 - a) Reģistrā iekļautas ziņas par šā likuma 3. panta 3. un 4. punktā minētajām personām,
 - b) personai Latvijā zudis tiesiskais statuss un jauns statuss nav noteikts,
 - c) pēc adopcijas vai tās atcelšanas personai mainīts vārds, uzvārds vai personas kods.”

5. Papildināt 8. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Personām, kurām ierobežota rīcībspēja, ir tiesības apliecināt par sevi sniegto ziņu pareizību.”

6. 10. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Reģistrā par personu iekļaujamas šādas ziņas:

- 1) personas kods;
- 2) vārds (vārdi);
- 3) uzvārds;

- 4) dzimtais uzvārds;
- 5) personvārda vai dzimtas uzvārda vēsturiskā forma un citas valodas personvārda oriģinālforma latīņalfabētiskajā transliterācijā, ja persona to vēlas un var šo formu apliecināt dokumentāri, kā arī ārzemnieka personvārda atveide latviešu valodā;
- 6) ziņas par dzimšanu;
- 7) dzimums;
- 8) valstiskā piederība un tās veids;
- 9) tautība;
- 10) deklarētās, reģistrētās vai personas norādītās dzīvesvietas adrese. Personas norādītajai dzīvesvietas adresei ir informatīvs raksturs;
- 11) ziņas par personu apliecinošu dokumentu;
- 12) ziņas par Latvijā saņemto uzturēšanās dokumentu — uzturēšanās atļauju, reģistrācijas apliecību vai pastāvīgās uzturēšanās apliecību;
- 13) ziņas par ģimenes stāvokli;
- 14) ziņas par laulību;
- 15) ziņas par bērniem līdz 18 gadu vecumam;
- 16) ziņas par tēvu un māti;
- 17) ziņas par personas rīcībspējas ierobežošanu vai rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu;
- 18) ziņas par personas miršanu;
- 19) ziņas par personas atļauju vai aizliegumu izmantot tās ķermeni, audus un orgānus pēc nāves;
- 20) ziņas par ārpusģimenes aprūpes vai aizgādības nodibināšanu vai izbeigšanu vai aizgādības tiesību pārtraukšanu vai atņemšanu, vai atjaunošanu;
- 21) ziņas par personas aizbildņiem, aizgādņiem vai audžuģimeni;
- 22) ziņas par bērnu aprūpes iestādi;
- 23) ziņas par adopcijas nodibināšanas vai atcelšanas nolēmumu;
- 24) ziņas par politiski represētās personas vai nacionālās pretošanās kustības dalībnieka statusu;
- 25) ziņas par dokumentu, kas apliecina aizliegumu izsniegt personu apliecinošu dokumentu bērnam, kurš ir jaunāks par 14 gadiem, vai aizliegumu izbraukt no valsts bērnam, kurš ir jaunāks par 18 gadiem;
- 26) ziņas par personu, kurai aizliegts izsniegt bērna, kas ir jaunāks par 14 gadiem, personu apliecinošu dokumentu vai izvest no valsts bērnu, kas ir jaunāks par 18 gadiem.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ministru kabinets nosaka Reģistrā iekļaujamo ziņu apjomu.”;

izslēgt trešo daļu.

7. 15. pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Personām, kurām ierobežota rīcībspēja, ir tiesības sniegt Pārvaldei ziņas par sevi iekļaušanai Reģistrā.”;

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Personām, kurām ierobežota rīcībspēja, ir tiesības sniegt Pārvaldei minētās ziņas.”

8. Papildināt 19. pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Iesniegumā var nenorādīt motivāciju, ja tiek pieprasītas ziņas par citas personas rīcībspēju.”

9. Aizstāt 19.¹ pantā skaitli un vārdu “34. punktā” ar skaitli un vārdu “23. punktā”.

10. Papildināt 20. panta otro teikumu ar vārdiem “un personām, kurām ierobežota rīcībspēja”.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 9. maijā.

Valsts prezidenta vietā
*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2013. gada 28. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.05.2013., Nr.101.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

176. 359L/11 Par Protokolu par Īrijas tautas bažām saistībā ar Lisabonas līgumu

1. pants. 2012. gada 13. jūnijā Briselē parakstītais Protokols par Īrijas tautas bažām saistībā ar Lisabonas līgumu (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Protokols stājas spēkā tā 4. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Protokols latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 23. maijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 29. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.05.2013., Nr.102.

**PROTOKOLS
PAR ĪRIJAS TAUTAS BAŽĀM
SAISTĪBĀ AR LISABONAS LĪGUMU**

BEIĻĢIJAS KARALISTE,
BULGĀRIJAS REPUBLIKA,
ČEHIJAS REPUBLIKA,
DĀNIJAS KARALISTE,
VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,
IGAUNIJAS REPUBLIKA,
ĪRIJA,
GRIEĶIJAS REPUBLIKA,
SPĀNIJAS KARALISTE,
FRANCIJAS REPUBLIKA,
ITĀLIJAS REPUBLIKA,
KIPRAS REPUBLIKA,
LATVIJAS REPUBLIKA,
LIETUVAS REPUBLIKA,
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,
UNGĀRIJA,
MALTA,
NĪDERLANDES KARALISTE,
AUSTRIJAS REPUBLIKA,
POLIJAS REPUBLIKA,
PORTUGĀLES REPUBLIKA,
RUMĀNIJA,
SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,
SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,
SOMIJAS REPUBLIKA,
ZVIEDRIJAS KARALISTE,
LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

turpmāk “AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES”;

ATGĀDINOT Eiropadomē sanākušo Eiropas Savienības 27 dalībvalstu valstu vai valdību vadītāju 2009. gada 18. un 19. jūnija lēmumu par Īrijas tautas bažām saistībā ar Lisabonas līgumu;

ATGĀDINOT Eiropadomē sanākušo valstu vai valdību vadītāju 2009. gada 18. un 19. jūnija deklarāciju, ka, noslēdzot nākamo pievienošanās līgumu, viņi minētā lēmuma noteikumus izklāstīs protokolā, kas saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām jāpievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību;

ŅEMOT VĒRĀ to, ka Augstās līgumslēdzējas puses ir parakstījušas Līgumu starp Augstajām līgumslēdzējām pusēm un Horvātijas Republiku par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

I SADAĻA TIESĪBAS UZ DZĪVĪBU, ĢIMENI UN IZGLĪTĪBU

1. PANTS

Lisabonas līguma noteikumi, ar kuriem piešķir juridisku statusu Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un minētā Līguma noteikumi brīvības, drošības un tiesiskuma jomā nekādi neiespaido apjomu un piemērojamību Īrijas Konstitūcijas 40.3.1., 40.3.2. un 40.3.3. pantā paredzētajai aizsardzībai saistībā ar tiesībām uz dzīvību, 41. pantā paredzētajai ģimenes aizsardzībai un 42. pantā un 44.2.4. un 44.5.5. pantā paredzētajai aizsardzībai saistībā ar tiesībām uz izglītību.

II SADAĻA NODOKĻU POLITIKA

2. PANTS

Lisabonas līguma noteikumi neko un nevienai dalībvalstij nemaina Eiropas Savienības kompetences apjomā vai īstenošanā nodokļu jomā.

III SADAĻA DROŠĪBA UN AIZSARDZĪBA

3. PANTS

Savienības starptautiskās darbības virzītājspēks ir šādi principi — demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālums un nedalāmība, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana.

Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa, un tā nodrošina Savienības darbības spēju, lai veiktu misijas ārpus Savienības nolūkā nodrošināt miera uzturēšanu, novērst konfliktus un stiprināt starptautisko drošību saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem.

Tā neskar ne dalībvalstu, tostarp Īrijas, drošības un aizsardzības politiku, ne dalībvalstu pienākumus.

Lisabonas līgums neietekmē un neskar Īrijas tradicionālo militārās neitralitātes politiku.

Dalībvalstu — tostarp Īrijas, kas rīkojas solidaritātes gaisotnē, un neskarot tās tradicionālo militārās neitralitātes politiku — kompetencē būs noteikt, kāda veida palīdzību vai atbalstu sniegt dalībvalstij, kura ir teroristu uzbrukuma upuris vai bruņotas agresijas upuris savā teritorijā.

Jebkāds lēmums pāriet uz kopēju aizsardzību būs jāpieņem ar Eiropadomes vienprātīgu lēmumu. Dalībvalstīm, tostarp Īrijai, saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem un savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām būtu jālemj par kopējas aizsardzības pieņemšanu vai nepieņemšanu.

Šīs sadaļas noteikumi neskar un neietekmē nevienas citas dalībvalsts nostāju vai politiku drošības un aizsardzības jomā.

Tāpat katras dalībvalsts kompetencē ir saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem un jebkādam savām iekšējām juridiskajām prasībām izlemt, vai piedalīties pastāvīgā strukturētā sadarbībā vai Eiropas Aizsardzības aģentūrā.

Lisabonas līgumā nav paredzēts ne veidot Eiropas armiju, ne arī noteikt dienestu kādos militāros formējumos.

Tas neiespaido Īrijas vai ikvienas citas dalībvalsts tiesības noteikt savu aizsardzības un drošības izdevumu būtību un apjomu, kā arī savu aizsardzības spēju būtību.

Īrijas vai ikvienas citas dalībvalsts kompetencē būs saskaņā ar savām iekšējām juridiskajām prasībām lemt par piedalīšanos vai nepiedalīšanos kādā militārā operācijā.

IV SADAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

4. PANTS

Šis protokols paliek atklāts parakstīšanai Augstajām līgumslēdzējām pusēm līdz 2012. gada 30. jūnijam.

Augstās līgumslēdzējas puses un, ja šis protokols nav stājies spēkā dienā, kad Horvātijas Republika pievienojas Eiropas Savienībai, Horvātijas Republika šo protokolu ratificē saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Ratifikācijas instrumentus deponē Itālijas Republikas valdībai.

Šis protokols, ja iespējams, stājas spēkā 2013. gada 30. jūnijā ar noteikumu, ka ir deponēti visi ratifikācijas instrumenti, vai — ja tas nav noticis — nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ratifikācijas instrumentu deponējusi pēdējā dalībvalsts.

5. PANTS

Šā protokola oriģinālu vienā eksemplārā angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, nīderlandiešu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā deponē Itālijas Republikas valdības arhīvā; visi teksti ir vienlīdz autentiski, un Itālijas Republikas valdība izsniedz apliecinātu kopiju visu pārējo dalībvalstu valdībām.

Kad Horvātijas Republika uzņēmusies šā protokola saistības, ievērojot 2. pantu Aktā par Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem, tekstu horvātu valodā, kas ir vienlīdz autentisks tāpat kā teksti, kas minēti pirmajā daļā, arī deponē Itālijas Republikas valdības arhīvā, un Itālijas Republika izsniedz apliecinātu kopiju visām pārējo dalībvalstu valdībām.

TO APLIECINOT, pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

Briselē, divi tūkstoši divpadsmitā gada trīspadsmitajā jūnijā.

Latvijas Republikas vārdā
Ilze Juhansone,
Ārkārtējā un pilnvarotā vēstniece,
Latvijas Republikas
Pastāvīgā pārstāve
Eiropas Savienībā

177. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 23. maija sēdē nolēmusi uzdot Ministru kabinetam līdz 2013. gada 1. decembrim izvērtēt nepieciešamību un rast iespēju nodibināt apbalvojumu, lai godinātu personas, kuras pašaizliedzīgi veica glābšanas darbus Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanā.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre **I.Lībiņa-Egnere***

Rīgā 2013. gada 23. maijā

178. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 6. jūnija sēdē apstiprinājusi **Vilņa Ķirša** deputāta pilnvaras uz laiku, pamatojoties uz deputāta Vjačeslava Dombrovska iesniegumu un Saeimas kārtības ruļļa 5. panta pirmo daļu.

*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2013. gada 6. jūnijā

179. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 6. jūnija sēdē ievēlējusi deputātu **Vilni Ķirsi** Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā.

*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2013. gada 6. jūnijā

180. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 6. jūnija sēdē nolēmusi, ņemot vērā 11 805 Latvijas pilsoņu kolektīvo iesniegumu “Par limita noteikšanu braukšanas ātruma kontroles mērierīču (fotoradaru) fiksētajam transportlīdzekļu braukšanas ātrumam”, uzdot Ministru kabinetam līdz 2013. gada 1. septembrim sagatavot grozījumus normatīvajos aktos, lai reglamentētu svarīgākos noteikumus un ierobežojumus (it īpaši attiecīgo iekārtu izvietojanas nosacījumus un ātruma fiksēšanas priekšnoteikumus) braukšanas ātruma pārkāpumu fiksēšanai ar tehniskajiem līdzekļiem (fotoiekārtām vai videoiekārtām).

*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2013. gada 6. jūnijā